

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Νέο θεσμικό πλαίσιο για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

1. *Επί του συνόλου*

Με το παρόν σχέδιο νόμου εισάγεται το νέο θεσμικό πλαίσιο για την άσκηση των υπαγόμενων στο πεδίο εφαρμογής του οικονομικών δραστηριοτήτων, μέσω της ορθολογικής αναδιάρθρωσης και μεταρρύθμισης του συστήματος αδειοδότησής τους, με στόχο τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και την ανάκαμψη της ανταγωνιστικότητας.

Το εγχείρημα αυτό ήταν απαραίτητο, καθώς έως σήμερα, το ελληνικό σύστημα αδειοδότησης στερείτο μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής προσέγγισης. Προσπάθειες απλοποίησης που έγιναν με προηγούμενα νομοθετήματα απέβησαν άκαρπες, είτε λόγω του αποσπασματικού τους χαρακτήρα είτε λόγω του μεγάλου αριθμού ανεφάρμοστων προβλέψεων που περιείχαν. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη διατήρηση σε εφαρμογή παλαιών νομοθετημάτων που προβλέπουν παρωχημένες διαδικασίες αδειοδότησης με μεγάλο διοικητικό κόστος για τις επιχειρήσεις και τις δημόσιες υπηρεσίες.

Το μέχρι σήμερα αδειοδοτικό καθεστώς εξακολουθούσε να βασίζεται πρωτίστως στην «εκ των προτέρων αδειοδότηση» με αρνητικές συνέπειες για την οικονομική ανάπτυξη, τον ανταγωνισμό και τη δημιουργία θέσεων εργασίας αλλά και εν γένει για την αποτελεσματικότητα του ίδιου του συστήματος αδειοδότησης. Παράλληλα, το σύστημα αδειοδότησης δεν στόχευε σε κριτήρια κινδύνου ούτε αξιοποιούσε εργαλεία αναλογικά της επέλευσης του κινδύνου αλλά απαιτούσε μόνο επιβαρυνμένες γραφειοκρατικές διαδικασίες, πολλές φορές δε επαναλαμβανόμενες, για κάθε οικονομική δραστηριότητα, ανεξαρτήτως του είδους και μεγέθους της. Μέσα στο πλαίσιο αυτό, οι αρχές έδιναν δυσανάλογη βαρύτητα στην (εκ των προτέρων) αδειοδοτική διαδικασία αυτή καθεαυτή, χωρίς να διασφαλίζουν εάν πράγματι οι οικονομικές δραστηριότητες συμμορφώνονται με τις κύριες απαιτήσεις ασφάλειας σε διαχρονική βάση. Η υποστήριξη της συμμόρφωσης των επιχειρήσεων, ο συμβουλευτικός ρόλος των αρχών και η διενέργεια ελέγχων επί τη βάση των κριτηρίων ρίσκου, στοιχεία που συνθέτουν ένα επιτυχημένο μοντέλο λειτουργίας των

δραστηριοτήτων, απουσίαζαν από το μέχρι πρότινος σύστημα αδειοδότησης. Συμπερασματικά, το μέχρι σήμερα σύστημα αδειοδότησης αποτέλεσε πεδίο σοβαρών περιορισμών για την επιχειρηματική δραστηριότητα και ανάπτυξης, απώλεια ανταγωνιστικότητας ενώ ταυτόχρονα αποθάρρυνε τόσο την ανάπτυξη νέων επιχειρήσεων αλλά και της δημιουργίας θέσεων εργασίας και μάλιστα σε σημαντικούς κλάδους με πολλές προοπτικές για την ελληνική πραγματικότητα. Με τις εισαγόμενες ρυθμίσεις βελτιώνονται και απαλείφονται χρόνια προβλήματα, όπως η γραφειοκρατία, η διαφθορά, η διαπλοκή, η αλληλεπικάλυψη αρμοδιοτήτων των εμπλεκόμενων φορέων, ενώ αξιοποιούνται σύγχρονα εργαλεία διοίκησης και αυτοματοποιούνται διαδικασίες, που επιτρέπουν μεγαλύτερη ταχύτητα και διαφάνεια στην άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και εγκαθιδρύουν ένα κλίμα εμπιστοσύνης μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Βασική επιδίωξη του παρόντος νομοσχεδίου είναι η αναμόρφωση του πλαισίου άσκησης οικονομικών δραστηριοτήτων προς την κατεύθυνση της ουσιαστικής απλοποίησης των διαδικασιών που απαιτούνται για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας, με σκοπό τη δημιουργία ενός ευνοϊκού επενδυτικού περιβάλλοντος ικανού να προσελκύσει επενδύσεις εξωτερικού και να συμβάλει στην επαναβιομηχανοποίηση της χώρας, στην ανάπτυξη νέων τεχνολογιών και στην ενίσχυση τομέων που παραδοσιακά είναι πολύ δραστήριοι στην Ελλάδα, αλλά και νέων τομέων επιχειρηματικής δραστηριότητας. Τέλος στοχεύει στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας εν γένει με ειδική έμφαση στη μεσαία και μικρομεσαία επιχειρηματικότητα, που αποτελεί και το μεγαλύτερο ποσοστό στον ελληνικό χώρο.

Τούτο επιτυγχάνεται μέσω α) της κατάργησης αδειοδοτικών προϋποθέσεων που επιβαρύνουν επιχειρήσεις και δημόσιες υπηρεσίες με υψηλό διοικητικό κόστος και γραφειοκρατία β) της εισαγωγής βασικών μεταρρυθμιστικών εργαλείων που είναι απαραίτητα για τον εξορθολογισμό και την απλοποίηση του συστήματος αδειοδότησης και λείπουν από την υφιστάμενη νομοθεσία γ) της πρόβλεψης ενός Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος με σαφώς προσδιορισμένες λειτουργίες που θα μειώσει το διοικητικό κόστος και θα βελτιώσει το συντονισμό των δημόσιων υπηρεσιών που είναι επιφορτισμένες με ελεγκτικά καθήκοντα δ) της δημιουργίας τελικά ενός απλού, σαφούς, σταθερού και ευέλικτου ρυθμιστικού περιβάλλοντος που ενσωματώνει τις βέλτιστες διεθνείς πρακτικές για την αδειοδότηση των οικονομικών δραστηριοτήτων.

Το νομοθετικό πλαίσιο που εισάγεται, διαρθρώνεται επί τη βάση δύο πυλώνων ήτοι, α) την αξιολόγηση του κινδύνου που δύναται να επέλθει από την άσκηση των δραστηριοτήτων σε πτυχές του δημοσίου συμφέροντος, όπως η δημόσια υγεία και το περιβάλλον, και β) την εισαγωγή ενός συγχρόνου εργαλείου δημόσιας διοίκησης, του

εργαλείου της γνωστοποίησης, για την απλοποίηση των διατυπώσεων άσκησης των δραστηριοτήτων εκείνων που αξιολογείται εμπεριστατωμένα με βάση επιστημονικά δεδομένα και διδάγματα της κοινής πείρας ότι ενέχουν χαμηλό κίνδυνο προσβολής του δημοσίου συμφέροντος.

Αυτό σημαίνει ότι σε πρώτο στάδιο προσδιορίζεται κατά πόσο από την άσκηση συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας τίθεται σε κίνδυνο συγκεκριμένο δημόσιο συμφέρον. Στο δεύτερο στάδιο προσδιορίζεται η έκταση του κινδύνου από τη συγκεκριμένη δραστηριότητα για το συγκεκριμένο δημόσιο συμφέρον. Στο τρίτο στάδιο προσδιορίζεται ποιο είναι το μέτρο και το είδος της παρέμβασης που θα άρει αποτελεσματικά αυτόν τον κίνδυνο για το δημόσιο συμφέρον χωρίς να υπερβεί το σκοπό για το οποίο λαμβάνεται το μέτρο. Μέσω αυτής της πορείας και της τυποποιημένης προσέγγισης, καθίσταται πιο αποτελεσματική η στάθμιση ανάμεσα στην ελευθερία άσκησης της οικονομικής δραστηριότητας και στη προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

Το μεταρρυθμιστικό εγχείρημα ξεκίνησε με τρεις τομείς προτεραιότητας αυξημένων αναπτυξιακών δυνατοτήτων, ήτοι τον κλάδο της Βιομηχανίας Τροφίμων και Ποτών, τα Καταστήματα Υγειονομικού Ενδιαφέροντος και τέλος το κλάδο του Τουρισμού (με έμφαση στα τουριστικά καταλύματα), ενώ έως το τέλος του έτους 2018 θα συμπεριληφθεί το σύνολο των οικονομικών κλάδων, καθώς ο νόμος φιλοδοξεί να αποτελέσει μελλοντικά οδηγό για την αδειοδότηση όλων των οικονομικών δραστηριοτήτων της χώρας.

Στόχο της μεταρρύθμισης αποτέλεσε η πλήρης καταγραφή, αξιολόγηση και εξορθολογισμός όλων των αδειών που απαιτούνται εκ των προτέρων (*ex ante*) για τη δραστηριοποίηση στους επιλεγμένους τομείς προτεραιότητας. Χρειάστηκε να προσδιοριστεί σε ποιες περιπτώσεις οι δραστηριότητες που υπόκεινται με το ισχύον έως σήμερα θεσμικό πλαίσιο σε καθεστώς εκ των προτέρων αδειοδότησης δημιουργούν κινδύνους που δικαιολογούν την επιβολή περιορισμών, κατ' εξουσιοδότηση του νόμου, και ποιοι από αυτούς τους πιθανούς τύπους περιορισμών θα είναι οι λιγότερο επιβαρυντικοί για τον ιδιωτικό τομέα και οι πλέον αποτελεσματικοί για το δημόσιο συμφέρον.

Συγκεκριμένα, η μεταρρυθμιστική στρατηγική οργανώθηκε με όρους επιστημονικούς ακολουθώντας συγκεκριμένη μεθοδολογία που χωρίζεται σε τέσσερα στάδια/ φάσεις:

Στην πρώτη φάση συγκεντρώθηκαν και καταγράφηκαν αναλυτικά οι άδειες στους κλάδους προτεραιότητας που επιλέχθηκαν. Για τους σκοπούς αυτού του εγχειρήματος, οι άδειες προσδιορίζονται με ευρύ τρόπο ως οποιαδήποτε εκ των προτέρων πράξη ή διαδικασία που απαιτείται για την έναρξη και λειτουργία μίας οικονομικής δραστηριότητας. Αυτός ο ορισμός περιλαμβάνει όλες τις άδειες, βεβαιώσεις, πιστοποιητικά, εγκρίσεις, υποχρεωτικές γνωμοδοτήσεις κλπ., που προβλέπονται από τη κείμενη νομοθεσία και εκδίδονται από οποιαδήποτε δημόσια αρχή ανεξάρτητα από το αν αυτή υπάγεται διοικητικά σε εθνικό, τομεακό, περιφερειακό, δημοτικό επίπεδο ή σε επίπεδο Διοικητικού Διαμερίσματος. Επιπλέον, αυτός ο ορισμός περιλαμβάνει και τις πράξεις και διαδικασίες που προβλέπονται ως προϋποθέσεις για την απόκτηση αυτών των αδειών δηλαδή πιστοποιητικά, επιθεωρήσεις, βεβαιώσεις κλπ., είτε αυτά εκδίδονται από δημόσια αρχή, είτε από άλλη αρχή που ασκεί δημόσια εξουσία κατά παραχώρηση.

Οι πληροφορίες και τα δεδομένα που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια της φάσης αυτής υποβλήθηκαν σε έλεγχο ποιότητας ενώ παράλληλα η αναθεώρηση των αδειών που καταγράφηκαν αποτέλεσε αντικείμενο συζήτησης με όλους τους κοινωνικούς εταίρους.

Στη δεύτερη φάση (ανάλυση) η καταγραφή των αδειών αξιολογήθηκε σύμφωνα με μια ομάδα κριτηρίων που στηρίζονται στην αποτύπωση βέλτιστων πρακτικών στην ΕΕ και στη ρύθμιση δραστηριοτήτων με βάση την εκτίμηση κινδύνου. Ειδικότερα, αναλύθηκαν όλες οι αδειοδοτικές προϋποθέσεις που καταγράφηκαν στη διάρκεια της πρώτης φάσης, χρησιμοποιώντας τη μεθοδολογία και τα κριτήρια που περιγράφονται κατωτέρω. Συγκεκριμένα, στη φάση αυτή:

Α) Τέθηκαν τα γενικά κριτήρια για την ανάλυση των αδειών και την αξιολόγηση της χρησιμότητάς τους. Συγκεκριμένα, τα κύρια εργαλεία για την ανάλυση αποτέλεσαν οι βέλτιστες πρακτικές με βάση την ενωσιακή νομοθεσία (EU benchmarking) και η ανάλυση του κινδύνου των δραστηριοτήτων (risk based criteria). Κατά την εξέταση των αδειών λήφθηκαν υπόψη και τα εξής:

- **Νομιμότητα:** Αν η άδεια προβλέπεται σε νομικό κείμενο που έχει υιοθετηθεί και δημοσιευθεί με τον δέοντα τρόπο.
- **Αναγκαιότητα:** Αν η άδεια απαιτείται μόνο για την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος (προστασία υγείας, ασφάλειας εργαζομένων και περιοίκων, προστασία του περιβάλλοντος κτλ.) και δεν απαιτείται για την εξυπηρέτηση άλλων σκοπών όπως συγκέντρωση εσόδων, γνωστοποίηση λειτουργίας,

διευκόλυνση ελεγκτικού μηχανισμού και εφαρμογή κυρώσεων. Επίσης αν η άδεια συμμορφώνεται με την Ευρωπαϊκή ορθή πρακτική.

- **Φιλικότητα προς το επιχειρείν:** Αν η άδεια πληροί τα ανωτέρω κριτήρια, τότε θα πρέπει να εξετάζεται αν μπορεί να απλοποιηθεί περαιτέρω (π.χ. να εξετάζεται αν οι πράξεις και διαδικασίες που προβλέπονται ως προϋποθέσεις για την έκδοσή της μπορούν να απλοποιηθούν περαιτέρω μειώνοντας τη διοικητική επιβάρυνση των επιχειρήσεων ή να εξετάζεται αν η άδεια είναι αδικαιολόγητα περιοριστική ή αν οι απαιτήσεις είναι εφικτές, διαφανείς και εύληπτες).

Β) Αξιολογήθηκε το υφιστάμενο σύστημα, επί τη βάσει συγκριτικής μελέτης (benchmarking) των ρυθμιστικών εργαλείων που εφαρμόζονται στην Ελλάδα και των ρυθμιστικών εργαλείων που εφαρμόζονται σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Τα ευρήματα που προέκυψαν από τη συγκριτική μελέτη χρησιμοποιήθηκαν για την ανάλυση των αδειών και τη διατύπωση προτάσεων για την απλοποίησή τους. Με τον τρόπο αυτό, για κάθε άδεια ελήφθησαν υπόψη το ενωσιακό δίκαιο και οι ορθές ευρωπαϊκές πρακτικές.

Πιο συγκεκριμένα, για τις οικονομικές δραστηριότητες οι οποίες ρυθμίζονται ήδη εκτενώς από ευρωπαϊκούς Κανονισμούς της ΕΕ θεωρήθηκε ως δεδομένο ότι η αξιολόγηση κινδύνου έχει πραγματοποιηθεί και τα αναγκαία και ικανά για τη προστασία του δημοσίου συμφέροντος ρυθμιστικά εργαλεία ορίζονται στους σχετικούς Κανονισμούς. Σε αυτές τις περιπτώσεις η μελέτη είχε ως στόχο την εξάλειψη των περιπτώσεων υπέρ-ρύθμισης, όπως οι απαιτήσεις αδειοδότησης και έγκρισης που προστέθηκαν σε εθνικό επίπεδο πλέον αυτών που αυστηρά προβλέπουν οι Κανονισμοί της ΕΕ και οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στις ορθές πρακτικές των άλλων κρατών μελών.

Όπου η οικονομική δραστηριότητα δεν υπόκειται σε ενωσιακή ρύθμιση ή όπου οι ισχύοντες Κανονισμοί δεν όριζαν ειδικά ρυθμιστικά εργαλεία (μόνο στόχους ή κανόνες προς συμμόρφωση, αλλά όχι διαδικασίες), η συγκριτική μελέτη στόχευσε στην εξέταση ορθών ρυθμιστικών πρακτικών άλλων ευρωπαϊκών κρατών.

Γ) Εφαρμόστηκε η αξιολόγηση των κινδύνων στην αναθεώρηση του ισχύοντος νομικού πλαισίου. Στις περιπτώσεις, όπου η συγκριτική μελέτη δεν υπέδειξε το κατάλληλο ρυθμιστικό εργαλείο, χρησιμοποιήθηκε η αξιολόγηση κινδύνων για τον προσδιορισμό του. Η αξιολόγηση κινδύνων αποσκοπεί (α) στην επικέντρωση σε

δραστηριότητες υψηλού κινδύνου (β) στην επιλογή ρυθμιστικού εργαλείου που είναι ανάλογο προς το επίπεδο του κινδύνου. Ως αναλογικότητα της ρύθμισης νοείται η επιλογή του κατάλληλου εργαλείου ρύθμισης για τον *τύπο και το επίπεδο* του κινδύνου που εξετάζεται.

Η διαβάθμιση και αξιολόγηση κινδύνων έγινε σύμφωνα με ένα σύστημα ταξινόμησης κινδύνων και επιμεριζόμενο για κάθε ρυθμιστική παράμετρο που καλύπτεται, δηλαδή:

- Κίνδυνοι για την υγεία των καταναλωτών των προϊόντων που παρασκευάζονται στην εγκατάσταση.
- Κίνδυνοι για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων, των καταναλωτών, των γειτόνων που είναι παρόντες ή βρίσκονται σε εγγύτητα προς την εγκατάσταση.
- Φυσικοί και πολιτιστικοί περιβαλλοντικοί κίνδυνοι στο μέτρο που δεν υπάγονται σε άλλη νομοθεσία.

Οι δραστηριότητες κατατάχθηκαν με βάση το επίπεδο κινδύνου σε δραστηριότητες χαμηλού κινδύνου που τυπικά εξαιρούνται από «εκ των προτέρων» ρυθμιστικά εργαλεία, δραστηριότητες μεσαίου κινδύνου που τυπικά υπόκεινται σε απλή γνωστοποίηση και τέλος σε δραστηριότητες υψηλού κινδύνου που υπόκεινται σε «εκ των προτέρων» έγκριση.

Δ) Το τελευταίο βήμα αυτής της φάσης αποτέλεσε η εξέταση του πλαισίου των διαδικαστικών απαιτήσεων, που απαιτείται να τηρηθεί τόσο στην περίπτωση της γνωστοποίησης όσο και στην περίπτωση της έγκρισης, καθώς εκτός από τον τύπο του εργαλείου που επιλέγεται για κάθε δραστηριότητα, είναι επίσης σημαντικό να ληφθούν υπόψη οι διαδικαστικές απαιτήσεις για τη λήψη της έγκρισης ή την ολοκλήρωση της γνωστοποίησης και να διασφαλισθεί η αναλογία με τον επίπεδο κινδύνου, καθώς και η μικρότερη δυνατή επιβάρυνση. Κρίθηκε ότι είναι απαραίτητο πρώτον να εδραιωθεί ένα ξεκάθαρο πλαίσιο για την απλή γνωστοποίηση δραστηριότητας, η οποία αποτελεί πλέον βασικό εργαλείο και συνεπάγεται μόνο την υποβολή των απολύτως απαραίτητων πληροφοριών και δεύτερον να απλοποιηθούν και να προτυποποιηθούν οι διαδικαστικές απαιτήσεις για τις υπόλοιπες άδειες. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, χαρτογραφήθηκε και αξιολογήθηκε όλη η διαδικασία αδειοδότησης των οικονομικών δραστηριοτήτων, τουτέστιν έγινε έλεγχος των ροών, των ακολουθιών, των βημάτων και τέλος των εγγράφων που απαιτούνται.

Μετά την ολοκλήρωση των φάσεων της καταγραφής, της συγκριτικής μελέτης και της ανάλυσης-αξιολόγησης κινδύνου, ξεκίνησε η τέταρτη φάση, κατά την οποία διατυπώθηκαν προτάσεις σχετικά με: α) τη κατάργηση αδειών, για δραστηριότητες όπου η συγκριτική μελέτη κατέληξε ότι η άδεια πρέπει να καταργηθεί ή όπου η ανάλυση κινδύνων έδειξε ότι ο κίνδυνος είναι χαμηλός ή όπου υπήρχε επανάληψη και αλληλοεπικάλυψη με άλλη άδεια που προβλέπεται σε άλλη νομοθεσία, β) την απλοποίηση αδειών, αν πρόκειται για άδειες που κρίθηκαν απαραίτητες για την αποτροπή κινδύνου αλλά περιέχουν απαιτήσεις ή διαδικασίες που είναι υπερβολικά επιβαρυντικές, και τέλος γ) τη διατήρηση αδειών. Οι προτάσεις αυτές τέθηκαν σε διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη δηλαδή τις σχετικές Διοικητικές Αρχές και τον ιδιωτικό τομέα, διασφαλίζοντας μία διαφανή και συμμετοχική διαδικασία και βελτιώνοντας τις τελικές αποφάσεις.

Στην τελευταία φάση, αποτυπώθηκαν οι απαραίτητες νομικές και διαδικαστικές αλλαγές που έπρεπε να επέλθουν στο υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο για την αποτελεσματική απλοποίηση της αδειοδότησης των οικονομικών δραστηριοτήτων. Μέσα από τη διαδικασία αυτή διαφάνηκε η αναγκαιότητα αντικατάστασης του νόμου 4262/2014, προκειμένου να αποσαφηνιστούν οι εντοπισθείσες ασάφειες του, να ξεπεραστούν οι πρακτικές δυσκολίες στην εφαρμογή του και να αποτραπεί πλέον κάθε κίνδυνος σύγχυσης ή σύγκρουσης κανόνων. Επιπλέον, έγινε αντιληπτό ότι πρώτον υφίστανται πολλοί παράγοντες που συμβάλλουν στη συμμόρφωση και από αυτήν στα επιθυμητά αποτελέσματα δημοσίου συμφέροντος και ότι ο εκ των προτέρων κρατικός έλεγχος αποτελεί μόνο έναν από αυτούς. Ακολουθώντας, οι κανονισμοί και οι ρυθμιστικοί μηχανισμοί θα πρέπει να σχεδιάζονται λαμβάνοντας υπόψη αυτούς τους περιορισμούς και να συνοδεύονται από ποικίλες «ενέργειες ρυθμιστικού περιεχομένου», με στόχο την αύξηση της συμμόρφωσης και τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος. Δεύτερον, η ανάπτυξη ελεγκτικών πρακτικών που βασίζονται στην αξιολόγηση κινδύνου, εστιάζουν στον κίνδυνο και είναι αναλογικές προς τον κίνδυνο, όπου η έμφαση δίνεται στην καθοδήγηση και στην υποστήριξη για τη συμμόρφωση. Ανάλογα με το περιβάλλον λειτουργίας του ρυθμιζόμενου διαφοροποιούνται τα εργαλεία επίβλεψης με στόχο τη μεγαλύτερη δυνατή συμμόρφωση και την ελαχιστοποίηση της οικονομικής επιβάρυνσης για τον ρυθμιζόμενο. Τέλος, η εφαρμογή θεσμικών αλλαγών, η εκπαίδευση του προσωπικού και η εισαγωγή ενός νέου πληροφοριακού συστήματος συνιστούν απαραίτητα στοιχεία για τη βέλτιστη λειτουργία του συστήματος.

2. Επί των άρθρων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Άρθρο 1

Σκοπός- Πεδίο εφαρμογής

Με το άρθρο 1 τίθενται στην πρώτη γραμμή του νόμου τόσο ο σκοπός όσο και το πεδίο εφαρμογής του. Σε ό,τι αφορά στο σκοπό του νόμου, αυτός περιλαμβάνει αφενός τη θέσπιση ενός σαφούς ρυθμιστικού πλαισίου για την άσκηση των οικονομικών δραστηριοτήτων, δηλαδή τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη λειτουργία τους σε ορισμένο χώρο ενώ δεν περιλαμβάνει τη ρύθμιση της δραστηριότητας εν γένει, όταν αυτή για παράδειγμα ασκείται ως ελεύθεριο επάγγελμα και αφετέρου τη σταδιακή ενοποίηση των αναγκαίων όρων και διαδικασιών για την έναρξη της λειτουργίας τους. Δεν αποτελεί σκοπό του παρόντος η παρέμβαση στις διατάξεις της πολεοδομικής και χωροταξικής νομοθεσίας καθώς και στις διατάξεις για την περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων, θέματα τα οποία ρυθμίζονται εξαντλητικά από άλλα νομοθετήματα.

Σχετικά με το πεδίο εφαρμογής του νόμου, καταλαμβάνει τις δραστηριότητες που περιλαμβάνονται ρητά και κωδικοποιημένα στο Παράρτημα. Πέραν των δραστηριοτήτων αυτών, δίνεται η δυνατότητα με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού να εντάσσονται κι άλλες δραστηριότητες στο πεδίο εφαρμογής μέσω της προσθήκης τους στο Παράρτημα με τη χρήση ΚΑΔ.

Κρίθηκε σκόπιμο το πεδίο εφαρμογής του νόμου να αποτυπωθεί με μεγαλύτερη σαφήνεια και ακρίβεια, και εφόσον η ανάλυση ρίσκου γίνεται με βάση το είδος της οικονομικής δραστηριότητας, αυτές ταξινομούνται πλέον στο Παράρτημα με τη χρήση ΚΑΔ. Η καταγραφή δραστηριοτήτων, ως είχε στον προηγούμενο νόμο που αφορούσε τις αδειοδοτήσεις (Ν. 4262/2014, ΦΕΚ Α΄114), βασιζόταν στην περιβαλλοντική κατηγοριοποίηση, με αποτέλεσμα να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του και υποδομές ή έργα, που δεν αποτελούν «οικονομικές δραστηριότητες». Η νέα κατηγοριοποίηση αποτελεί μία από τις καινοτομίες που εισάγει το νέο θεσμικό πλαίσιο διότι, κατά τον τρόπο αυτό, η Διοίκηση αποκτά ενιαίο τρόπο απόδοσης των δραστηριοτήτων, αποκλείονται περιπτώσεις διαφωνίας μεταξύ των διάφορων υπηρεσιών (φορολογικές αρχές και ελεγκτικοί της λειτουργίας μηχανισμοί) ως προς τον ορισμό μίας

δραστηριότητας, εξασφαλίζονται πρόσθετοι μηχανισμοί εντοπισμού της μη συμμόρφωσης και, επιπλέον, ο διοικούμενος γνωρίζει ότι η δραστηριότητά του αντιμετωπίζεται κατ' ενιαίο τρόπο από την Διοίκηση. Επιπλέον, με την αντιστοίχιση των υπαγόμενων δραστηριοτήτων κατά Κωδικό Αριθμό Δραστηριότητας (ΚΑΔ) η Διοίκηση θα έχει την δυνατότητα παρακολούθησης όλων των δεικτών παραγωγικότητας και αποτελεσματικότητας ώστε να προσδιορίζει και την αναπτυξιακή στρατηγική της, μέσω της αξιολόγησης των σχετικών στατιστικών στοιχείων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Με το άρθρο 2 τίθενται οι απαραίτητοι εκείνοι ορισμοί των εννοιών που αποτελούν τους θεμέλιους λίθους του νομοθετήματος και η αποσαφήνιση τους ενισχύει την πληρέστερη ερμηνευτική κατανόηση του συνόλου του κειμένου. Πρόκειται για τις έννοιες της γνωστοποίησης, της έγκρισης και του φορέα άσκησης της οικονομικής δραστηριότητας.

Άρθρο 3

Γενικές αρχές

Με το άρθρο 3 τίθενται οι γενικές αρχές που διέπουν το προτεινόμενο σχέδιο νόμου. Πρόκειται για τις κατευθυντήριες γραμμές που χαράζουν την ορθή εφαρμογή του και οι οποίες είναι σύμφωνες τόσο με το Σύνταγμα όσο και με την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς το τρίπτυχο της άσκησης της οικονομικής δραστηριότητας, ελεύθερη άσκηση - γνωστοποίηση - έγκριση, όπως διαρθρώνεται σύμφωνα με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις, διασφαλίζει την ελεύθερη άσκηση του δικαιώματος της οικονομικής ελευθερίας και ο περιορισμός αυτής δικαιολογείται μόνο κατά το μέτρο που επιτάσσει το δημόσιο συμφέρον. Ορίζεται ρητώς ότι η υπαγωγή σε διαδικασία γνωστοποίησης ή έγκρισης που αποτελούν τις μόνες εξαιρέσεις της απολύτως ελεύθερης άσκησης, δύναται να προβλέπεται εφόσον δικαιολογείται για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, ενώ η υπαγωγή ορισμένης οικονομικής δραστηριότητας ή ομάδας δραστηριοτήτων σε καθεστώς διαδικασίας γνωστοποίησης ή έγκρισης καθορίζεται, αντίστοιχα, με τα προεδρικά διατάγματα των άρθρων 5 και 7, σύμφωνα και με τη πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας που επιτάσσει η

ρύθμιση μιας οικονομικής δραστηριότητας να γίνεται με προεδρικό διάταγμα. Με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι το Κράτος δύναται να επιβάλλει μέτρα με σκοπό τον περιορισμό της άσκησης της οικονομικής ελευθερίας όταν αυτό επιβάλλεται για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης, την ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας, την προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης και την προαγωγή της οικονομίας των ορεινών, νησιωτικών και παραμεθορίων περιοχών. Με την παράγραφο 4 ορίζεται ότι σε περίπτωση ύπαρξης περισσοτέρων πτυχών δημοσίου συμφέροντος και πάλι, η απαίτηση διατυπώσεων πρέπει να προσδιορίζεται αιτιολογημένα για την προστασία τους. Αν η άσκηση συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας συνεπάγεται την πρόκληση διαφορετικών κινδύνων προσβολής του δημοσίου συμφέροντος, η υποχρέωση υπαγωγής στο καθεστώς εγκρίσεως ή/και γνωστοποίησης κρίνεται ανάλογα για τον κάθε κίνδυνο. Είναι δηλαδή δυνατόν για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και για την προστασία κάποιας πτυχής του δημοσίου συμφέροντος να προβλέπεται έγκριση ενώ για τις υπόλοιπες πτυχές, που έχουν χαμηλότερο κίνδυνο προσβολής, να αρκεί η γνωστοποίηση. Με τον τρόπο αυτό αποφεύγεται η συνήθης πρακτική της άδειας «ομπρέλας» που αποτελούσε μέχρι σήμερα συνήθη πρακτική και συσώρευε πλήθος δικαιολογητικών για την έκδοσή της, ακόμη κι αν κάποια από τα επιμέρους δικαιολογητικά θα μπορούσαν να αντιμετωπισθούν με τους κανόνες της γνωστοποίησης (λόγω χαμηλότερου επιπέδου κινδύνου).

Με την παράγραφο 5 ορίζεται ότι όταν η οικονομική δραστηριότητα ασκείται ύστερα από έγκριση, οι αρμόδιες αρχές έχουν το δικαίωμα να προβαίνουν σε αυτοψίες και ελέγχους και να ζητούν την προσκόμιση των αναγκαίων πράξεων, πιστοποιητικών, βεβαιώσεων ή εγγράφων, προκειμένου να χορηγήσουν την έγκριση.

Άρθρο 4

Εφαρμογή διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας

Με το άρθρο 4 διακηρύσσεται ρητά, ότι για όποια οικονομική δραστηριότητα δεν έχει ενταχθεί με ειδικό κεφάλαιο στο νόμο, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας που διέπουν τις προϋποθέσεις και τους όρους εγκατάστασης και λειτουργίας της, ενώ για τη δραστηριότητα που έχει υπαχθεί στο παρόν σχέδιο νόμου, δεν απαλλάσσεται ο ενδιαφερόμενος από την υποχρέωση για την τήρηση των ισχυουσών ουσιαστικών διατάξεων που διέπουν κατά τα λοιπά την άσκηση της δραστηριότητας. Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων αυτών

επιβάλλονται οι κυρώσεις που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις. Η εισαγωγή του άρθρου αυτού έχει ως σκοπό την αποφυγή παρερμηνειών από οποιοδήποτε ερμηνευτή του νόμου ότι οι δραστηριότητες που εντάσσονται στο παράρτημα εμπίπτουν αυτοδικαίως στο πεδίο εφαρμογής του νόμου, πριν εκδοθούν για κάθε μία από αυτές ή ομάδες αυτών τα προεδρικά διατάγματα των άρθρων 5 και 6. Τέλος, αποσαφηνίζεται ότι αν δεν ορίζεται διαφορετικά στις διατάξεις του παρόντος νόμου ή στις κανονιστικές πράξεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, ο ενδιαφερόμενος που ασκεί οικονομική δραστηριότητα υπαγόμενη στον παρόντα νόμο υποχρεούται να τηρεί στο χώρο άσκησης της δραστηριότητας φάκελο με όλα τα απαιτούμενα από τις σχετικές διατάξεις έγγραφα, όπως διοικητικές άδειες, εγκρίσεις, βεβαιώσεις, πιστοποιητικά και λοιπά έγγραφα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Άρθρο 5

Υπαγωγή στη διαδικασία γνωστοποίησης

Με το άρθρο 5 καθορίζεται η διαδικασία υπαγωγής κάθε οικονομικής δραστηριότητας στη διαδικασία της γνωστοποίησης, η οποία λαμβάνει χώρα με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού και καθορίζεται, κατά τροποποίηση και των ισχυουσών διατάξεων, η υπαγωγή της δραστηριότητας σε διαδικασία προηγούμενης γνωστοποίησης και η αρμόδια αρχή παραλαβής της. Με το ίδιο διάταγμα μπορεί να καταργούνται οι διατάξεις που αντιβαίνουν στις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου, ενώ η υπαγωγή ορισμένης οικονομικής δραστηριότητας σε καθεστώς γνωστοποίησης χωρεί πάντα με σκοπό την προστασία του δημοσίου συμφέροντος και εφόσον κατά την εκτίμηση και αξιολόγηση της βλάβης ή των κινδύνων ή των συνεπειών άσκησης της δραστηριότητας συντρέχουν σωρευτικά ορισμένες προϋποθέσεις, προκειμένου να υπαχθεί, κατά τρόπο αντικειμενικά δικαιολογημένο και ιδίως ενόψει της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος αλλά και της οικονομικής ελευθερίας, μια δραστηριότητα στο καθεστώς της γνωστοποίησης. Η προηγούμενη γνωστοποίηση κρίνεται επιβεβλημένη στις περιπτώσεις εκείνες, όπου με βάση αντικειμενικά κριτήρια και με βάση τις υπάρχουσες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις, η άσκηση της οικονομικής δραστηριότητας δημιουργεί κίνδυνο σε συγκεκριμένη πτυχή του δημοσίου συμφέροντος και το επίπεδο του κινδύνου είναι τέτοιο που λαμβανομένων υπόψη της πιθανότητας επέλευσης και των επιπτώσεών

του, δικαιολογεί τη προηγούμενη γνωστοποίηση. Ταυτόχρονα, το μέτρο της γνωστοποίησης θα πρέπει να κρίνεται το μόνο μέτρο που είναι απολύτως αναγκαίο για την αποτροπή του κινδύνου. Με το εργαλείο της γνωστοποίησης οι αρμόδιες αρχές θα είναι σε θέση να γνωρίζουν πότε, πού και ποια δραστηριότητα ξεκίνησε τη λειτουργία της έτσι ώστε το επίπεδο κινδύνου που δύναται να προκληθεί για το δημόσιο συμφέρον να μπορεί ανά πάσα στιγμή να ελεγχθεί. Με τον τρόπο αυτό απλοποιείται ουσιαστικά η αδειοδότηση της οικονομικής δραστηριότητας, εξασφαλίζοντας, ωστόσο, ότι η έναρξη λειτουργίας της δραστηριότητας είναι σε γνώση των αρχών, άρα και υποκείμενο ελέγχου ανά πάσα στιγμή. Παράλληλα, η γνωστοποίηση δεν αφορά οικονομικές δραστηριότητες που ενδέχεται να προκαλέσουν αυξημένο κίνδυνο για το δημόσιο συμφέρον, και οι οποίες αντιμετωπίζονται με το καθεστώς έγκρισης του επόμενου άρθρου.

Με την παράγραφο 3 δίνεται η εξουσιοδότηση προς τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης και τον κατά περίπτωση αρμόδιο Υπουργό να καθορίζουν κάθε φορά το περιεχόμενο και τη διαδικασία της γνωστοποίησης, τη σχετική διαδικασία σε περίπτωση μεταβολής των στοιχείων που έχουν γνωστοποιηθεί, τις αρχές στις οποίες υποβάλλεται η γνωστοποίηση προκειμένου να ασκήσουν τις ελεγκτικές τους δραστηριότητες, τα τυχόν έγγραφα που τηρούνται στην έδρα της δραστηριότητας, ο τρόπος υποβολής και εφαρμογής της γνωστοποίησης μέσω του ΟΠΣ-ΑΔΕ, οι επιβαλλόμενες κυρώσεις σύμφωνα με το άρθρο 15 καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που είναι αναγκαίο για την εφαρμογή της υποχρέωσης γνωστοποίησης από τον φορέα άσκησης οικονομικής δραστηριότητας. Δημιουργείται ο εξής μηχανισμός: κάθε δραστηριότητα που θα εντάσσεται σε καθεστώς γνωστοποίησης θα λαμβάνει χώρα με την έκδοση ενός Π.Δ. και μετά την υπαγωγή της δραστηριότητας στον νέο θεσμικό πλαίσιο θα εκδίδεται η αντίστοιχη Υ.Α., η οποία θα ενεργοποιεί το νέο αυτό τμήμα του νόμου. Εξυπακούεται ότι, με την έναρξη του καθεστώτος της γνωστοποίησης, παραμένουν σε ισχύ υφιστάμενες διατάξεις και προϋποθέσεις αναγκαστικού δικαίου, εκτός αν καταργούνται ρητά.

Άρθρο 6

Περιεχόμενο και διαδικασία της γνωστοποίησης

Με το άρθρο 6 προσδιορίζεται το περιεχόμενο και η διαδικασία της γνωστοποίησης, ως το νέο μεθοδολογικό εργαλείο για την απλοποίηση της διαδικασίας άσκησης οικονομικών δραστηριοτήτων.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1, η γνωστοποίηση πραγματοποιείται από το φυσικό πρόσωπο ή τον νόμιμο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου και λαμβάνει χώρα ηλεκτρονικά. Μέχρι την έναρξη λειτουργίας του ολοκληρωμένου συστήματος, προβλέπεται εναλλακτικά η υποβολή με κατάθεση στην αρμόδια αρχή, προκειμένου η μεταρρύθμιση να εφαρμοστεί άμεσα ενώ προβλέπεται εναλλακτικά και η δυνατότητα ηλεκτρονικής ή ταχυδρομικής αλληλογραφίας.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι η γνωστοποίηση, η οποία αποτελεί όρο άσκησης της συγκεκριμένης δραστηριότητας, περιλαμβάνει μόνο τα ελάχιστα κρίσιμα στοιχεία που απαιτείται να γνωρίζει η διοίκηση, τα οποία είναι το όνομα, η διεύθυνση του τόπου άσκησης της δραστηριότητας, το είδος της οικονομικής δραστηριότητας ή των οικονομικών δραστηριοτήτων που πρόκειται να ασκηθούν. Μόνον εφόσον κρίνεται σκόπιμο και απολύτως αναγκαίο, η γνωστοποίηση δύναται να περιλαμβάνει και επιπρόσθετες πληροφορίες όπως ενδεικτικά, πληροφορίες για την εγκατάσταση και τις ακολουθούμενες παραγωγικές διαδικασίες, προκειμένου να διευκολύνεται ο διοικητικός μηχανισμός στην εποπτεία αλλά και στην άσκηση ελέγχων.

Μέσω της μεθόδου ανάλυσης των κινδύνων, κρίθηκε ότι για τις δραστηριότητες μη αυξημένου κινδύνου, που δεν δικαιολογείται η προηγούμενη άδεια για την άσκηση τους, αρκεί η απλή γνωστοποίηση στις αρμόδιες διοικητικές αρχές. Υπό την έννοια αυτή, ο διοικούμενος-ενδιαφερόμενος ξεκινά τη λειτουργία της συγκεκριμένης δραστηριότητας αμέσως μετά τη γνωστοποίηση η οποία τίθεται ως η μόνη αναγκαία προϋπόθεση για την έναρξη λειτουργίας. Δεν απαιτείται αίτηση ή έκδοση οιασδήποτε ατομικής διοικητικής πράξης.

Στην παράγραφο 4 και 5 ορίζεται ότι σε περίπτωση μεταβολής των στοιχείων της γνωστοποίησης ο φορέας της δραστηριότητας οφείλει να ενημερώσει τη διοίκηση για τη μεταβολή αυτή. Οι ρυθμίσεις αυτές κρίθηκαν σκόπιμες ακριβώς λόγω της σπουδαιότητας των απαιτούμενων στοιχείων που επιλέχθηκαν ως τα πιο κρίσιμα και απαραίτητα να περιληφθούν στη γνωστοποίηση, προκειμένου η Διοίκηση να είναι σε θέση να γνωρίζει ανά πάσα στιγμή τα ελάχιστα κρίσιμα στοιχεία της δραστηριότητας και όλες τις μεταβολές τους

Με την παράγραφο 6 του προτεινόμενου άρθρου προβλέπεται η δυνατότητα λήψης αποδεικτικού υποβολής της γνωστοποίησης το οποίο θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι δεν πρέπει να συγχέεται με πράξη της διοίκησης αλλά συνιστά μία απλή απόδειξη ότι ο ενδιαφερόμενος προέβη στη γνωστοποίηση της δραστηριότητας.

Στην παράγραφο 7 αποτυπώνεται η καινοτομία της παρούσας ρύθμισης που αφορά στη μετατόπιση των ελέγχων μετά την έναρξη πλέον της λειτουργίας της επιχείρησης. Η επιχείρηση (και κατ' επέκταση ο φορέας της) καθίσταται υποκείμενο ελέγχου μετά τη γνωστοποίηση -ή σε περίπτωση παράλειψής της από το χρόνο που όφειλε να έχει υποβάλει τη γνωστοποίηση- με τον έλεγχο να διενεργείται πλέον «ex post» και όχι «ex ante» από το αρμόδιο κάθε φορά ελεγκτικό όργανο. Στην παράγραφο 8 προβλέπεται η υποχρέωση γνωστοποίησης και για τις περιπτώσεις λήξης των εργασιών της επιχείρησης.

Η προτεινόμενη ρύθμιση αναμένεται να έχει πολλαπλά οφέλη. Πρώτον θα συντμήσει σημαντικά το χρόνο έναρξης των οικονομικών δραστηριοτήτων και δεύτερον η μετατόπιση των ελεγκτικών διαδικασιών κατά το στάδιο μετά την έναρξη λειτουργίας, αναμένεται αφενός να μειώσει το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων και συνεπακόλουθα την απασχόληση κρίσιμων ανθρώπινων πόρων της Διοίκησης για το σκοπό αυτό. Ακολούθως, οι άνθρωποι πόροι που σήμερα απασχολούνται σε μεγάλο βαθμό σε εκ των προτέρων διαδικασίες (στις περισσότερες των περιπτώσεων κατά 100%) θα μπορέσουν να επικεντρώσουν το έργο τους στις περιπτώσεις αυξημένου κινδύνου που θα παραμείνουν σε καθεστώς εκ των προτέρων έγκρισης αλλά ακόμη περισσότερο σε ρόλο κατασταλτικό ή συμβουλευτικό για την ορθή λειτουργία των επιχειρήσεων και της αγοράς.

Άρθρο 7

Υπαγωγή στη διαδικασία έγκρισης

Με το άρθρο 5 καθορίζεται η διαδικασία υπαγωγής κάθε οικονομικής δραστηριότητας στη διαδικασία της έγκρισης, η οποία λαμβάνει χώρα με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού και με το οποίο καθορίζονται, κατά τροποποίηση και των ισχυουσών διατάξεων, η υπαγωγή της δραστηριότητας σε διαδικασία έγκρισης και η αρμόδια αρχή χορήγησής της. Με το ίδιο διάταγμα μπορεί να υπάγεται σε διαδικασία έγκρισης νέα οικονομική δραστηριότητα ή υφιστάμενη δραστηριότητα για την οποία απαιτείται γνωστοποίηση ή δραστηριότητα που ασκείται ελεύθερα και να καταργούνται οι διατάξεις που αντιβαίνουν στις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να προηγείται η διαδικασία διαβούλευσης του άρθρου 6 του ν. 4048/2012. Με την πρόβλεψη επιδιώκεται η σταθερότητα και η αποτελεσματικότητα

του πλαισίου άσκησης των οικονομικών δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος και η αποτροπή αυθαίρετης διοικητικής υπαγωγής τους σε καθεστώς προηγούμενης έγκρισης πέραν των υφισταμένων στη κείμενη νομοθεσία. Ως εκ τούτου, η ένταξη μιας οικονομικής δραστηριότητας σε τέτοια -νέα- έγκριση μπορεί να γίνει μόνο με Προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού και τηρώντας μια διαδικασία ανοιχτής διαβούλευσης με τους εμπλεκόμενους φορείς. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα επεκτείνεται η υποχρέωση λήψης υφιστάμενης έγκρισης σε νέα οικονομική δραστηριότητα.

Επιπλέον, τίθενται ρητά οι προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν προκειμένου η υπαγωγή της οικονομικής δραστηριότητας σε καθεστώς προηγούμενης έγκρισης να κρίνεται δικαιολογημένη. Ειδικότερα, προϋποθέτει την ύπαρξη αυξημένου κινδύνου προσβολής συγκεκριμένης πτυχής του δημοσίου συμφέροντος και το επίπεδο του κινδύνου είναι τέτοιο που, λαμβανομένων υπόψη της πιθανότητας επέλευσης και των επιπτώσεών του να δικαιολογεί την υπαγωγή. Ταυτόχρονα η έγκριση θα πρέπει να κρίνεται το μόνο και απολύτως αναγκαίο μέτρο για την αποτροπή του κινδύνου και να μην μπορεί να επιτευχθεί με την προηγούμενη γνωστοποίηση. Τίθεται συγκεκριμένο πλαίσιο προϋποθέσεων που πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά, προκειμένου ο περιορισμός της οικονομικής ελευθερίας να γίνεται εντός των ορίων της συνταγματικά επιτασσύμενης αρχής της αναλογικότητας.

Τέλος, με την παράγραφο 3 δίνεται η εξουσιοδότηση προς τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης και τον κατά περίπτωση αρμόδιο Υπουργό να καθορίζουν τα δικαιολογητικά, τη διαδικασία και το περιεχόμενο της έγκρισης για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα, τους αναγκαίους όρους για την έκδοσή της, τον τρόπο υποβολής και εφαρμογής της διαδικασίας έγκρισης μέσω του ΟΠΣ-ΑΔΕ, τις επιβαλλόμενες κυρώσεις σύμφωνα με το άρθρο 15 καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που είναι αναγκαίο για τη χορήγηση προηγούμενης έγκρισης στον φορέα άσκησης οικονομικής δραστηριότητας.

Εξυπακούεται ότι, με την υπαγωγή της δραστηριότητας σε καθεστώς έγκρισης, παραμένουν σε ισχύ υφιστάμενες διατάξεις και προϋποθέσεις αναγκαστικού δικαίου, εκτός αν καταργούνται ρητά.

Άρθρο 8

Χορήγηση έγκρισης

Με το άρθρο 8 του νόμου προβλέπεται η διαδικασία χορήγησης της έγκρισης. Ως έγκριση νοείται κάθε εκ των προτέρων πράξη ή διαδικασία που απαιτείται για την έναρξη και λειτουργία της οικονομικής δραστηριότητας. Ως έγκριση ορίζεται κάθε μορφή άδειας, βεβαίωσης, πιστοποιητικού ή κάθε άλλη συναφή πράξη ή διαδικασία που προβλέπεται από τη κείμενη νομοθεσία και εκδίδεται από οποιαδήποτε δημόσια αρχή ή άλλη αρχή που ασκεί δημόσια εξουσία. Η περίπτωση της έγκρισης είναι η μόνη περίπτωση που η ανάγκη προστασίας συγκεκριμένου δημοσίου συμφέροντος επιβάλλει την προηγούμενη έκδοση ατομικής διοικητικής πράξης. Σε όλες τις λοιπές περιπτώσεις άσκησης οικονομικής δραστηριότητας δεν απαιτεί την προηγούμενη έκδοση διοικητικών πράξεων.

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ειδικότερα η διαδικασία εξέτασης αιτήματος για χορήγηση έγκρισης. Με την παράγραφο 2 εισάγεται υποχρεωτική εξέταση του αιτήματος εντός της αποκλειστικής προθεσμίας των εξήντα ημερών. Σκοπός της διάταξης είναι πρώτον η διαδικασία έκδοσης της διοικητικής πράξης της έγκρισης να μη καταστεί μεγαλύτερο εμπόδιο στην άσκηση της οικονομικής ελευθερίας από την πρόβλεψη της ίδιας της έγκρισης και δεύτερον η επιτάχυνση των διαδικασιών χορήγησης της έγκρισης από τον κρατικό μηχανισμό καθώς και η δυνατότητα σύντμησης ή παράτασης αυτής της προθεσμίας αναλόγως της αντικειμενικής δυσκολίας και βαρύτητας κάθε έγκρισης.

Άρθρο 9

Αλλαγή του φορέα δραστηριοτήτων

Με το άρθρο 9 τίθεται η υποχρέωση, σε περίπτωση αλλαγής του φορέα της δραστηριότητας που επέρχεται με την περιέλευση της κυριότητας ή του δικαιώματος της εκμετάλλευσης της δραστηριότητας σε άλλο φορέα, τόσο ο νέος όσο και ο παλαιός φορέας να γνωστοποιήσουν εντός δέκα (10) ημερών την αλλαγή αυτή. Προς εξασφάλιση της αιτούμενης πληροφόρησης από τον διοικούμενο, η Διοίκηση μπορεί να επιβάλει τις κυρώσεις του άρθρου 15 παρ. 1, μειουμένου του προστίμου στο ήμισυ για τον καθένα από τους φορείς. Σκοπός της διάταξης είναι η Διοίκηση να γνωρίζει σε κάθε φάση λειτουργίας της επιχείρησης, ποιος είναι ο φορέας της δραστηριότητας που βρίσκεται σε λειτουργία.

Άρθρο 10

Περιορισμός αριθμού εγκρίσεων

Σε περίπτωση που για αντικειμενικούς λόγους, μείζονος σημασίας, που δικαιολογούνται από την προστασία συγκεκριμένου δημοσίου συμφέροντος, περιορίζεται ο αριθμός των εγκρίσεων, που αφορούν στην άσκηση συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας, το άρθρο αυτό θέτει ειδικό κανόνα που επιβάλλει τη συνδρομή αντικειμενικών λόγων που αφορούν τη συγκεκριμένη οικονομική δραστηριότητα και σχετίζονται με την εκμετάλλευση συγκεκριμένου φυσικού, σπάνιου ή δημόσιου πόρου και τη δυνατότητα ο απεριόριστος αριθμός εγκρίσεων να θέσει σε κίνδυνο τον πόρο αυτό, προκειμένου να είναι ανεκτός ο περιορισμός του αριθμού των εγκρίσεων.

Άρθρο 11

Παράβολο

Με το άρθρο 11 ρυθμίζεται η δυνατότητα πρόβλεψης καταβολής παραβόλου για την άσκηση οικονομικών δραστηριοτήτων με εξαίρεση όσων ασκούνται απολύτως ελεύθερα. Η καταβολή ενός τέτοιου παραβόλου προβλέπεται άπαξ ανά εγκατάσταση και σκοπός ενός τέτοιου εσόδου είναι η διασφάλιση ενός ελάχιστου πόρου για τη λειτουργία, ανάπτυξη και συντήρηση του πληροφοριακού συστήματος του παρόντος νόμου, καθώς και τη διαχείριση των γνωστοποιήσεων και εγκρίσεων, τη διαχείριση των πληροφοριών και τέλος τη διενέργεια των απαιτούμενων ελέγχων από την εκάστοτε αρμόδια αρχή, όπως αυτή ορίζεται για κάθε τομέα οικονομικής δραστηριότητας στο ειδικό μέρος, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ουσιαστική εφαρμογή του νόμου. Επιλέχθηκε η άπαξ καταβολή παραβόλου, καθώς η πρόβλεψη για την ετήσια καταβολή παραβόλου που υπήρχε στο μέχρι σήμερα πλαίσιο για την απλούστευση, χωρίς καμία διαβάθμιση, κρίθηκε προβληματική και συνεπαγόμενη μεγάλη και ίσως αδικαιολόγητη επιβάρυνση της επιχείρησης. Δραστηριότητες που ασκούνται απολύτως ελεύθερα εξαιρούνται από τον καθορισμό ενός τέτοιου παραβόλου, καθώς ο χαρακτήρας του είναι ανταποδοτικός, έτσι ώστε να υποστηριχθεί το νέο πλαίσιο διαχείρισης γνωστοποιήσεων και εγκρίσεων και των συναφών ενεργειών που θα διεκπεραιώνονται μέσω του κρατικού μηχανισμού και όχι η οριζόντια αναζήτηση πόρων από τις οικονομικές δραστηριότητες που εμπίπτουν στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου. Η ορθή λειτουργία των παραπάνω θα ωφελήσει το σύνολο των οικονομικών δραστηριοτήτων

που υπάγονται σε καθεστώς γνωστοποίησης ή έγκρισης τόσο μέσω της ανάπτυξης ενός πλήρους και διαλειτουργικού πληροφοριακού συστήματος που θα διευκολύνει τις διαδικασίες έναρξης, όσο και με τη διαχείριση των ενεργειών που διεκπεραιώνονται μέσω του κρατικού μηχανισμού με απώτερο στόχο να πραγματοποιηθεί η απλούστευση και να μειωθεί η γραφειοκρατία.

Περαιτέρω με την παράγραφο 2 καθορίζεται ο τρόπος απόδοσης των εσόδων που θα προκύψουν από την καταβολή του παραβόλου και συγκεκριμένα ορίζεται η εισπραξη υπέρ του Κρατικού Προϋπολογισμού με εγγραφή ποσοστού έως του 20% σε ύψος στον Προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης υπέρ της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας, η οποία θα εποπτεύει και το Πληροφοριακό Σύστημα του άρθρου 15. Εάν το έσοδο καταβάλλεται υπέρ ΟΤΑ, το ίδιο ποσοστό εισπράττεται υπέρ του Κρατικού Προϋπολογισμού και εγγράφεται υπέρ της ίδιας Γενικής Γραμματείας.

Με την παράγραφο 3 τίθενται οι βασικές αρχές για τη θέσπιση του παραβόλου. Καθώς μοναδικός σκοπός του παραβόλου είναι η διασφάλιση ενός ελάχιστου πόρου για να πραγματοποιούν οι παραπάνω στόχοι, το ύψος του παραβόλου ορίζεται ρητά ότι θα πρέπει να καθορίζεται στο ελάχιστο δυνατό και να μην ξεπερνά το κόστος που είναι απολύτως αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους αποδίδεται, να είναι ανάλογο του μεγέθους και του είδους της δραστηριότητας και εύλογο ώστε να μην αποτρέπει την έναρξη της οικονομικής δραστηριότητας.

Με την παράγραφο 4 ορίζεται ρητά ότι, όπου για την άσκηση συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας προβλέπεται ήδη παράβολο από άλλη διάταξη της κείμενης νομοθεσίας, αυτή δεν επιβαρύνεται με την υποχρέωση καταβολής επιπλέον παραβόλου, προκειμένου να μην συσσωρευθούν περισσότερα παράβολα στη καταστεί δυσανάλογη και περιοριστεί υπέρμετρα η άσκηση της οικονομικής δραστηριότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Άρθρο 12

Αρχές ελέγχου και εποπτείας

Με το άρθρο 12 τίθεται το γενικό πλαίσιο για την εποπτεία των οικονομικών δραστηριοτήτων, ο οποίος θα συνδυαστεί με την εποπτεία του της αγοράς. Το σύνολο της αγοράς θα ελέγχεται και θα εποπτεύεται από οργανική μονάδα, η οποία θα οργανώνει τους ελέγχους με βάση την ανάλυση κινδύνου και άλλα παραμετροποιημένα

στοιχεία, ώστε να διασφαλίζεται η ποιότητα και η απόδοση των ελέγχων. Δεν θα διεξάγονται μόνο κατόπιν καταγγελίας ή κατά τυχαίο τρόπο, αλλά μεθοδικά και στοχευμένα.

Ο όρος εποπτεία εξειδικεύεται σε τρεις επιμέρους ενέργειες και δεν εξαντλείται στην έννοια του επιτόπιου ελέγχου όπως ήταν το σύνηθες μέχρι σήμερα. Έτσι, με την παράγραφο 2 τίθενται οι πυλώνες της έννοιας της «εποπτείας» που αποσκοπεί στην προστασία του δημοσίου συμφέροντος και συνίσταται σε α) έλεγχο μέσω αυτοψίας και δικαιολογητικών, β) συστάσεων προς τον εποπτευόμενο και γ) παροχή κατευθυντήριο γραμμών με γνώμονα την ενίσχυση της συμμόρφωσης. Το νέο μοντέλο εποπτείας, που σήμερα πλέον θα καταστεί ακόμη πιο ισχυρό λόγω της μετατόπισής του σε ex post διαδικασία για πολλές οικονομικές δραστηριότητες θα πρέπει να διέπεται από βασικές αρχές. Με την παράγραφο 3 οριοθετούνται οι αρχές στις οποίες πρέπει να βασίζεται, δηλαδή τις αρχές της νομιμότητας, της ανεξαρτησίας του εποπτεύοντος οργάνου από το εποπτευόμενο μέρος και κάθε άλλον έχοντα σχετικό έννομο συμφέρον, της διαφάνειας, σαφήνειας, αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητας, του σεβασμού των νομίμων δικαιωμάτων του εποπτευόμενου, της αναλογικότητας των εφαρμοστικών μέτρων σε σχέση με τη βαρύτητα του κινδύνου της πιθανότητας επέλευσής του, το ιστορικό συμμόρφωσης του φορέα και τέλος της επιείκειας προς τον εποπτευόμενο σε περίπτωση αμφιβολίας και της κλιμάκωσης των κυρώσεων ανάλογα με το μέγεθος της μη συμμόρφωσης και τις συνέπειες αυτής. Σε κάθε περίπτωση η επιβολή μέτρων και κυρώσεων επιλέγεται ως έσχατο μέσο.

Οι αρχές και οι πυλώνες της εποπτείας απαντώνται στα σύγχρονα συστήματα άσκησης εποπτείας και ήταν απαραίτητο να πλαισιώσουν την προτεινόμενη μεταρρύθμιση. Με τον τρόπο αυτό δημιουργείται το πλαίσιο τόσο της αποτελεσματικής άσκησης εποπτείας αλλά ταυτόχρονα δημιουργείται και η βάση για την ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου προς τους εποπτευόμενους. Οι έλεγχοι θα πρέπει να εφοδιαστούν με σύγχρονα εργαλεία που θα στηρίζονται στην εκτίμηση ρίσκου, οι οποίοι θα είναι δειγματοληπτικοί και στοχευμένοι και θα στηρίζονται στην εκτίμηση του κινδύνου με βάση το είδος της δραστηριότητας, το πιθανό παραβατικό ιστορικό της επιχείρησης ανάμεσα σε άλλα. Έτσι, η διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος δεν εξαντλείται μέσα από τον τυπικό έλεγχο πληρότητας των υφιστάμενων δικαιολογητικών. Οι έλεγχοι είναι πλέον ουσιαστικοί και διεξάγονται κατά την πραγματική λειτουργία της δραστηριότητας και όχι μια απλή «φωτογραφία» μιας επιχείρησης πριν αυτή λειτουργήσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Άρθρο 13

Αρμόδιες αρχές

Με το άρθρο 13 ορίζονται οι αρμόδιες αρχές τόσο για τις διαδικασίες της γνωστοποίησης και της έγκρισης, όσο και για την άσκηση του ελέγχου, που καθίσταται αναγκαίος για την αποτελεσματική προστασία του δημοσίου συμφέροντος. Καθώς στο νόμο συμπεριλαμβάνονται οικονομικές δραστηριότητες που έχουν τελείως διαφορετικό αντικείμενο, σκοπός είναι να μην καθοριστούν περιοριστικά στο νόμο οι αρμόδιες αρχές για τις διαδικασίες γνωστοποίησης και έγκρισης και τη διεξαγωγή της εποπτείας των οικονομικών δραστηριοτήτων, αλλά αυτές να ορίζονται κατά περίπτωση για κάθε ομάδα δραστηριοτήτων και για όσες δεν θα οριστεί, να είναι αυτές που έχουν ήδη προβλεφθεί από την κείμενη νομοθεσία. Οι δημόσιες αρχές μπορούν υπό τις προϋποθέσεις του νόμου να ζητούν τη συνδρομή και ιδιωτικών φορέων. Αυτό είναι χρήσιμο και για την αντιμετώπιση εξειδικευμένων ζητημάτων αλλά και για την αντιμετώπιση του όγκου των εργασιών ελέγχου και εποπτείας. Η συνεργασία με ιδιωτικούς φορείς μπορεί να λαμβάνει χώρα μόνο υπό συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις, όπως η ανάγκη ανθρωπίνου δυναμικού με μεγαλύτερη εξειδίκευση για να διαπιστωθεί το επίπεδο συμμόρφωσης των φορέων των οικονομικών δραστηριοτήτων και ο ιδιαίτερα αυξημένος κίνδυνος του δημοσίου συμφέροντος. Η συνεργασία με ιδιωτικούς φορείς καθορίζεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης και του εκάστοτε αρμόδιου Υπουργού. Η συνεργασία με ιδιωτικούς φορείς θα πρέπει να υπόκειται σε ειδική διαδικασία ανάθεσης που να περιλαμβάνει απαραίτητα: Μηχανισμό αξιολόγησης της συμβατότητας των ιδιωτικών φορέων στους ανατίθενται οι ενέργειες συνεργασίας, εξουσιοδότηση του ή των συγκεκριμένων ιδιωτικών φορέων, σαφείς και συγκεκριμένους στόχους καθώς και δείκτες αποτελεσματικότητας των ιδιωτικών φορέων ως προς τη συνεργασία που θα παρέχουν, μηχανισμό ελέγχου του τρόπου με τον οποίο οι ιδιωτικοί φορείς φέρουν εις πέρας όσα τους ανατίθενται, της τήρησης της κείμενης νομοθεσίας και της συμμόρφωσης με τους στόχους που έχουν τεθεί. Η κοινή απόφαση που θα εξουσιοδοτεί τους φορείς θα πρέπει επίσης να προβλέπει τους κανόνες απόδοσης ευθυνών για τους ιδιωτικούς φορείς οι οποίοι προβαίνουν σε ενέργειες που τους ανατίθενται καθώς και την υποχρέωση ασφάλισης αστικής ευθύνης για την κάλυψη ζημιών σε περίπτωση ευθύνης του ιδιωτικού φορέα, τις κυρώσεις στην περίπτωση μη συμμόρφωσης με τους όρους της ανάθεσης, πέραν της άρσης της ανάθεσης, τις απαιτήσεις που να αποδεικνύουν την ύπαρξη προσόντων για την διεξαγωγή όσων ενεργειών τους

ανατίθενται. Η κοινή απόφαση θα πρέπει να λαμβάνει ειδική μέριμνα για την προστασία των συμφερόντων των φορέων που ελέγχονται και συγκεκριμένα ότι καμία ανάθεση δεν πρέπει να πραγματοποιείται εάν υπάρχουν υπόνοιες ύπαρξης συγκρουόμενων συμφερόντων υπό την έννοια ότι οι ιδιωτικοί φορείς στους οποίους ανατίθενται η συνεργασία δεν θα πρέπει να έχουν άμεσο ή έμμεσο συμφέρον αναφορικά με τις ελεγχόμενες δραστηριότητες καθώς και ότι οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να παρέχουν κατευθυντήριες γραμμές ως προς την ερμηνεία των κανόνων δικαίου ώστε να μην οδηγούν σε υπέρμετρες αποκλίσεις των αποτελεσμάτων των ελέγχων μεταξύ ιδιωτικών φορέων και να μην επιδεικνύεται αδικαιολόγητη αυστηρότητα ή επιείκεια κατά τη διεξαγωγή των ελέγχων.

Άρθρο 14

Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Άσκησης Δραστηριοτήτων και Ελέγχων

(ΟΠΣ-ΑΔΕ)

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται η χρήση των δυνατοτήτων της τεχνολογίας για την υποστήριξη του θεσμικού πλαισίου που αφορά στην άσκηση οικονομικής δραστηριότητας μέσω του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος.

Ο στόχος που επιτυγχάνεται είναι διττός. Κατά πρώτον, η αξιοποίηση σύγχρονων μέσων τεχνολογίας που παρέχουν εκ προοιμίου μεγάλη ταχύτητα και διαφάνεια. Κατά δεύτερον και ειδικότερα επί του παρόντος πληροφοριακού συστήματος αφενός θα διευκολύνει τη Διοίκηση στη συλλογή και διαχείριση των πληροφοριών που αφορούν το σύνολο των οικονομικών δραστηριοτήτων, με περαιτέρω στόχο την αποτελεσματική άσκηση εποπτείας και ελέγχου επί αυτών, και αφετέρου θα απαλλάξει τον διοικούμενο από περιττά γραφειοκρατικά βάρη και διοικητικό κόστος.

Συγκεκριμένα, βασικό εργαλείο στο νέο σύστημα άσκησης των δραστηριοτήτων αποτελεί το «Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Άσκησης Δραστηριοτήτων και Ελέγχων» (ΟΠΣ-ΑΔΕ), υπό την εποπτεία της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης, το οποίο εισάγεται με το άρθρο 14. Το πληροφοριακό σύστημα θα υποστηρίζει τη διαδικασία γνωστοποίησης και έγκρισης, καθώς και τον προγραμματισμό και την υλοποίηση της διαδικασίας ελέγχων, βάσει κριτηρίων διαχείρισης κινδύνων δημοσίου συμφέροντος. Το σύστημα θα δημιουργήσει επίσης, ένα ολοκληρωμένο μητρώο στο οποίο θα συγκεντρώνονται πληροφορίες για

κάθε επιχείρηση, σχετικά με τη γνωστοποίηση που έχει υποβάλει, τις εγκρίσεις που έχει λάβει, το ιστορικό των ελέγχων στους οποίους έχει υποβληθεί καθώς και το επίπεδο κινδύνου δημοσίου συμφέροντος που έχει υπολογιστεί για κάθε επιχείρηση. Προβλέπεται η διάρθρωση του ΟΠΣ-ΑΔΕ σε τρία υποσυστήματα α) καταγραφής γνωστοποίησης και εγκρίσεων και δημιουργίας μητρώου επιχειρήσεων και εγκαταστάσεων, β) διαχείρισης εγκρίσεων των επιχειρήσεων και γ) διαχείρισης ελέγχων. Παράλληλα προβλέπεται η ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ του ΟΠΣ-ΑΔΕ και του ΓΕΜΗ καθώς και των υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων και της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων και Διοικητικής Υποστήριξης του Υπουργείου Οικονομικών. Επιπλέον προβλέπεται η διαλειτουργικότητα του ΟΠΣ-ΑΔΕ και η ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων με άλλες υφιστάμενες βάσεις δεδομένων, όπως κυρίως το σύστημα της εποπτείας της αγοράς. Ιδιαίτερης σημασίας είναι και η προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 7 με την οποία καθορίζεται ότι όλες οι διατυπώσεις γνωστοποίησης ή έγκρισης πρέπει να καταγράφονται απαραιτήτως στο ΟΠΣ-ΑΔΕ και να δημοσιεύονται στη διαδικτυακή πύλη με υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να ενημερώνουν το σύστημα. Με τον τρόπο αυτό θα επιτευχθεί η πλήρης καταγραφή και το ΟΠΣ-ΑΔΕ θα είναι το σημείο αναφοράς όλων των επιχειρήσεων για να γνωρίζουν ανά πάσα στιγμή και επακριβώς τι απαιτείται για την οικονομικής τους δραστηριότητα. Ταυτόχρονα, με την παράγραφο 8 καθορίζεται ότι τα πρότυπα φύλλα ελέγχου που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να δημοσιεύονται απαραιτήτως στη διαδικτυακή πύλη. Έτσι, οι ελεγχόμενοι θα γνωρίζουν ακριβώς ποιο μπορεί να είναι το αντικείμενο ελέγχου για να ενισχυθεί η διαφάνεια και η εμπιστοσύνη μεταξύ διοικούμενου και ελεγκτικών αρχών. Με την παράγραφο 10 προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, του Υπουργού Εσωτερικών και του Υπουργού Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης, για να καθορισθεί η δημιουργία και ανάπτυξη του συστήματος καθώς και οι πληροφορίες που θα δημοσιεύονται σε αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Άρθρο 15

Διοικητικές κυρώσεις σε ασκούντες οικονομική δραστηριότητα

Με το άρθρο 15 θεσπίζονται οι διοικητικές κυρώσεις. Οι κυρώσεις αυτές προβλέπονται στις περιπτώσεις της παράλειψης γνωστοποίησης πριν την έναρξη λειτουργίας της οικονομικής δραστηριότητας, παράλειψης μεταβολής

γνωστοποιηθέντων στοιχείων ή παροχής αναληθών στοιχείων στην γνωστοποίηση ή τη μεταβολή της καθώς επίσης και στην περίπτωση που ελλείπει προηγούμενη έγκριση που εκ του νόμου απαιτείται. Βασίζονται στο στόχο εξασφάλισης της πληροφόρησης της Διοίκησης για την εγκατάσταση και της ασκούμενης σε αυτή οικονομικής δραστηριότητας. Οι κυρώσεις περιλαμβάνουν ένα μεγάλο εύρος προστίμου, αλλά και συγκεκριμένα κριτήρια που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την επιβολή του, ώστε το επιβαλλόμενο πρόστιμο να είναι ανάλογο της παράβασης αλλά και να επιτελέσει πραγματικά τον αποτρεπτικό χαρακτήρα για τον οποίο θεσπίζεται. Απώτερος στόχος είναι να αποτραπούν φαινόμενα μη συμμόρφωσης στην ορθή παροχή πληροφοριών έτσι ώστε η διοίκηση να διασφαλίσει την απαραίτητη εκείνη πληροφόρηση που απαιτείται για την εγκατάσταση και τη λειτουργία της ασκούμενης σε αυτή οικονομικής δραστηριότητας. Με την παράγραφο 2 και υπό την ίδια σκοπιά, τίθενται οι διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση έγκρισης.

Έχοντας θέσει τις γενικές αρχές, τα επιμέρους κριτήρια καθώς και το εύρος των κυρώσεων, εντός των οποίων η διοίκηση μπορεί να επιβάλλει την εκάστοτε κύρωση, οι λεπτομέρειες επιβολής των προστίμων εξειδικεύονται με τις κανονιστικές διατάξεις που θα υπαγάγουν τις δραστηριότητες σε καθεστώς γνωστοποίησης ή έγκρισης.

Δεν πρόκειται για το κυρωτικό πλαίσιο της λειτουργίας της επιχείρησης εν γένει, καθώς αυτό αντλείται από τις ειδικότερες νομοθεσίες, οι όροι των οποίων παραβιάζεται. Ως εκ τούτου, διατηρείται σε ισχύ όλο το σύστημα των κυρώσεων, το οποίο τιμωρεί τις παραβατικές συμπεριφορές που έχουν να κάνουν με την καταστρατήγηση των κανόνων εκείνων που διασφαλίζουν την ποιοτική λειτουργία της επιχείρησης. Με το παρόν άρθρο κυρώνεται μόνο η έλλειψη ή η ανακριβής ενημέρωση της Διοίκησης περί της έναρξης λειτουργίας της επιχείρησης ή η έλλειψη υποχρεωτικής προηγούμενης έγκρισης.

Άρθρο 16

Μεταβατικές - Καταργούμενες διατάξεις

Με το άρθρο 16 τίθενται οι μεταβατικές διατάξεις του γενικού μέρους του νόμου. Με την πρώτη παράγραφο του άρθρου καταργούνται τα άρθρα 1 έως 34 του ν. 4262/2014, δεδομένου ότι με τον παρόντα νόμο τίθεται το νέο πλαίσιο άσκησης των ρυθμιζόμενων οικονομικών δραστηριοτήτων, καθώς η πρόσφατη νομοθετική αλλαγή

που επέφερε ο νόμος 4262/2014 στις αδειοδοτήσεις δεν κατάφερε να εξασφαλίσει τη μεταρρύθμιση που προσπάθησε να εισαγάγει.

Με την παράγραφο 2 τίθεται χρονικό όριο η 31η Δεκεμβρίου 2018 για την έκδοση των σχετικών κανονιστικών πράξεων περί υπαγωγής των οικονομικών δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής σε καθεστώς γνωστοποίησης ή έγκρισης. Μετά την πάροδο του χρονικού διαστήματος αυτού κάθε άδεια, βεβαίωση, πιστοποιητικό ή κάθε άλλη συναφής πράξη ή διαδικασία, η οποία δεν έχει υπαχθεί στην έννοια της άδεια έγκρισης, ως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 του νόμου, και αντίκειται στις προϋποθέσεις του άρθρου 7 παράγραφο 2, καταργείται. Με την παράγραφο 3 ρυθμίζεται η αντιμετώπιση ενός πρακτικού ζητήματος που μπορεί να προκύψει, δηλαδή περιπτώσεις που άλλες Αρχές αναζητούν την μέχρι σήμερα άδεια λειτουργίας (που πλέον αντικαθίσταται με γνωστοποίηση) για κάποια άλλη διαδικασία. Στις περιπτώσεις αυτές, και για τις δραστηριότητες που υπάγονται στο καθεστώς γνωστοποίησης, όπου μέχρι σήμερα απαιτείτο η προσκόμιση ή υποβολή αντιγράφου της άδειας λειτουργίας, η απαίτηση αυτή καλύπτεται από την προσκόμιση ή υποβολή του αποδεικτικού υποβολής γνωστοποίησης.

Με την παράγραφο 4 καθορίζεται η διαδικασία διαπίστωσης της σε φάσεις ή της πλήρους λειτουργίας του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος, μέσα από το οποίο θα διενεργούνται εφεξής όλοι οι απαραίτητες διατυπώσεις για την νόμιμη λειτουργία των επιχειρήσεων κάθε τομέα οικονομικής δραστηριότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΑΣΚΗΣΗΣ ΜΕΤΑΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΤΩΝ

Άρθρο 17

Πεδίο εφαρμογής

Οι δραστηριότητες μεταποίησης τροφίμων και ποτών που περιλαμβάνονται στη 3η Ομάδα του Παραρτήματος εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου και ρυθμίζονται στο παρόν κεφάλαιο. Οι δραστηριότητες αυτές προσδιορίζονται με τους Κωδικούς Αριθμούς Δραστηριότητας (ΚΑΔ) 10 και 11 και τις υποδιαίρέσεις τους, που αφορούν τη βιομηχανία τροφίμων και τη ποτοποιία αντίστοιχα. Στις ρυθμίσεις του παρόντος κεφαλαίου υπάγονται επίσης οι δραστηριότητες συσκευασίας που

προσδιορίζονται με ΚΑΔ 89.92 εφόσον οι δραστηριότητες αυτές αφορούν τη συσκευασία τροφίμων και ποτών.

Άρθρο 18

Γνωστοποίηση λειτουργίας

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 18 τίθεται ο βασικός κανόνας της αλλαγής που επέρχεται για τις δραστηριότητες του Κεφαλαίου ΣΤ', ήτοι η υπαγωγή τους στο καθεστώς γνωστοποίησης. Εφεξής, οι δραστηριότητες μεταποίησης τροφίμων και ποτών δεν αποτελούν αντικείμενο αδειοδότησης αλλά ξεκινούν τη λειτουργία τους έπειτα από τη γνωστοποίηση του άρθρου 6. Εξαίρεση σε αυτόν τον κανόνα αποτελεί η δραστηριότητα «Παραγωγή ζάχαρης» με ΚΑΔ 10.81, για την οποία η συγκριτική μελέτη, καθώς και η ανάλυση κινδύνου που προηγήθηκαν έδειξαν ότι αποτελεί δραστηριότητα αυξημένης επικινδυνότητας που χρήζει εκ των προτέρων ελέγχου και κατά συνέπεια διατήρησης της άδειας λειτουργίας με σημαντική όμως απλοποίηση των επιμέρους προβλεπόμενων δικαιολογητικών. Η γνωστοποίηση επιτελεί τον κομβικό ρόλο της ενημέρωσης των εποπτικών αρχών σχετικά με τη λειτουργία της δραστηριότητας προκειμένου αυτές να ασκήσουν τα ελεγκτικά τους καθήκοντα και επομένως αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την έναρξη λειτουργίας της δραστηριότητας.

Η παράγραφος 2 ορίζει ότι η γνωστοποίηση πραγματοποιείται αποκλειστικά μέσω του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος. Ωστόσο μέχρι την ενεργοποίησή του, η γνωστοποίηση υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 3, στη Διεύθυνση Ανάπτυξης της οικείας Περιφερειακής Ενότητας ή, μετά την πιστοποίησή τους, στα κατά τόπο αρμόδια Επιμελητήρια και ενώσεις τους ή στο Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος. Η υπηρεσία που παραλαμβάνει τη γνωστοποίηση υποχρεούται να την κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές προκειμένου αυτές να προβούν στους απαιτούμενους ελέγχους.

Με τη ρύθμιση της παραγράφου 4 γίνεται απευθείας αναφορά και παραπομπή στα παράβολα που ορίζονται στο άρθρο 1Βι της της υπ' αριθμόν οικ. 14684/914/Φ.15/2012 (Β' 3533) κοινής υπουργικής απόφασης τα οποία ισχύουν αναλογικά και για τη γνωστοποίηση των δραστηριοτήτων του Κεφαλαίου ΣΤ'. Το παράβολο καταβάλλεται άπαξ και αντιστοιχεί στο παράβολο που καταβαλλόταν μέχρι σήμερα για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας. Δεν απαιτείται εκ νέου παράβολο για τη γνωστοποίηση μεταβληθέντων στοιχείων ή την κατάργηση της γνωστοποίησης.

Τέλος με την παράγραφο 5 ορίζεται ότι οι έλεγχοι που διενεργούνταν από τις αρμόδιες για την αδειοδότηση αρχές και αποτελούσαν προϋπόθεση για την έκδοση της άδειας, θα διενεργούνται πλέον, εφόσον κρίνεται απαραίτητο επί τη βάσει κριτηρίων κινδύνου, μετά την υποβολή της γνωστοποίησης.

Άρθρο 19

Κατάργηση βεβαίωσης καταλληλότητας

Με το άρθρο 19 καταργείται η υποχρέωση λήψης βεβαίωσης καταλληλότητας για όλες τις δραστηριότητες μεταποίησης τροφίμων και ποτών για τις οποίες μέχρι σήμερα αποτελούσε προαπαιτούμενο έναρξης λειτουργίας. Η ανάλυση της ενωσιακής νομοθεσίας, η συγκριτική μελέτη ευρωπαϊκών πρακτικών καθώς και η ανάλυση κινδύνου που πραγματοποιήθηκαν κατέτειναν στο συμπέρασμα ότι η βεβαίωση καταλληλότητας που αφορά κυρίως δραστηριότητες μεταποίησης τροφίμων φυτικής προέλευσης δεν αποτελεί αναγκαία ούτε ικανή προϋπόθεση για τη διασφάλιση της τήρησης της κείμενης νομοθεσίας που αφορά την ασφάλεια των τροφίμων. Αντίθετα η τήρηση της κείμενης νομοθεσίας διασφαλίζεται από τον περιοδικό έλεγχο εφαρμογής των κανόνων από τις αρμόδιες αρχές κατά τη διάρκεια λειτουργίας της επιχείρησης. Η κατάργηση της βεβαίωσης καταλληλότητας δεν απαλλάσσει τους φορείς δραστηριοτήτων μεταποίησης τροφίμων και ποτών από την τήρηση των όρων και προϋποθέσεων που περιγράφονται στην κείμενη νομοθεσία για την ασφάλεια των τροφίμων καθώς και της υποχρέωσης εφαρμογής συστήματος αυτοελέγχου (HACCP), στις περιπτώσεις που αυτό απαιτείται.

Άρθρο 20

Σύμφωνη γνώμη υγειονομικής καταλληλότητας

Με το άρθρο 20 καταργείται η υποχρέωση λήψης σύμφωνης γνώμης υγειονομικής καταλληλότητας για τις δραστηριότητες μεταποίησης τροφίμων και ποτών για τις οποίες μέχρι σήμερα αποτελούσε προαπαιτούμενο έναρξης λειτουργίας με εξαίρεση την δραστηριότητα «Παραγωγή και εμφιάλωση μεταλλικού νερού και άλλων εμφιαλωμένων νερών» που εμπίπτει στον ΚΑΔ 11.07 όπου η σχετική υποχρέωση διατηρείται. Η ανάλυση της ενωσιακής νομοθεσίας, η συγκριτική μελέτη ευρωπαϊκών πρακτικών καθώς και η ανάλυση κινδύνου που πραγματοποιήθηκαν κατέτειναν στο συμπέρασμα ότι η σύμφωνη γνώμη υγειονομικής καταλληλότητας δεν αποτελεί

αναγκαία ούτε ικανή προϋπόθεση για τη διασφάλιση της τήρησης της κείμενης νομοθεσίας που αφορά την ασφάλεια των τροφίμων. Αντίθετα η τήρηση της κείμενης νομοθεσίας διασφαλίζεται από τον περιοδικό έλεγχο εφαρμογής των κανόνων από τις αρμόδιες αρχές κατά τη διάρκεια λειτουργίας της επιχείρησης. Η κατάργηση της σύμφωνης γνώμης υγειονομικής καταλληλότητας δεν απαλλάσσει τους φορείς δραστηριοτήτων μεταποίησης τροφίμων και ποτών από την τήρηση των όρων και προϋποθέσεων που περιγράφονται στην κείμενη νομοθεσία για την ασφάλεια των τροφίμων καθώς και της υποχρέωσης εφαρμογής συστήματος αυτοελέγχου (HACCP), στις περιπτώσεις που αυτό απαιτείται. Η σύμφωνη γνώμη υγειονομικής καταλληλότητας διατηρείται ως υποχρέωση κατ'εξάιρεση για τη περίπτωση της παραγωγής και εμφιάλωσης μεταλλικού νερού και άλλων εμφιαλωμένων νερών καθώς ιδίως για το φυσικό μεταλλικό νερό η ενωσιακή νομοθεσία προβλέπει εκ των προτέρων έγκριση, ενώ παράλληλα αντίστοιχες εκ των προτέρων εγκριτικές διαδικασίες απαιτούνται για τη παραγωγή και εμφιάλωση επιτραπέζιου νερού σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Άρθρο 21

Βεβαίωσης συνδρομής νομίμων προϋποθέσεων

Με το άρθρο 21 καταργείται η υποχρέωση λήψης βεβαίωσης συνδρομής νομίμων προϋποθέσεων για όλες τις δραστηριότητες μεταποίησης τροφίμων και ποτών για τις οποίες μέχρι σήμερα αποτελούσε προαπαιτούμενο έναρξης λειτουργίας. Η υπαγωγή των δραστηριοτήτων αυτών σε καθεστώς γνωστοποίησης καλύπτει την απαίτηση παροχής πληροφοριών στις αρμόδιες ελεγκτικές αρχές, απαίτηση που μέχρι σήμερα εξυπηρετείτο μέσω της βεβαίωσης συνδρομής νομίμων προϋποθέσεων. Η κατάργηση της βεβαίωσης δεν απαλλάσσει τους φορείς δραστηριοτήτων μεταποίησης τροφίμων και ποτών από την τήρηση των όρων και προϋποθέσεων που περιγράφονται στην κείμενη νομοθεσία για την ασφάλεια των τροφίμων. Η τήρηση της κείμενης νομοθεσίας διασφαλίζεται από τον περιοδικό έλεγχο εφαρμογής των κανόνων από τις αρμόδιες αρχές κατά τη διάρκεια λειτουργίας της επιχείρησης.

Άρθρο 22

Δραστηριότητες μεταποίησης τροφίμων και άλλων προϊόντων ζωικής προέλευσης

Με το άρθρο 22 ορίζεται ότι η διαδικασία και το περιεχόμενο της έγκρισης που απαιτείται κατ' εφαρμογή των Κανονισμών 853/2004 ή 183/2005 ή 1069/2009 της ΕΕ για τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κεφαλαίου, καθορίζονται κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 7. Οι Κανονισμοί 853/2004, 183/2005 και 1069/2009 ρυθμίζουν τους κανόνες υγιεινής για δραστηριότητες μεταποίησης τροφίμων ζωικής προέλευσης, ζωοτροφών, ζωικών υποπροϊόντων και παραπροϊόντων αντίστοιχα. Οι δραστηριότητες αυτές αποτελούν δραστηριότητες αυξημένου κινδύνου για το δημόσιο συμφέρον, δικαιολογώντας έτσι την υπαγωγή της λειτουργίας τους σε καθεστώς εκ των προτέρων έγκρισης.

Άρθρο 23

Κυρώσεις

Με το άρθρο 23 προβλέπονται οι κυρώσεις σε περίπτωση παράλειψης γνωστοποίησης, γνωστοποίησης με αναληθή στοιχεία και παράλειψης γνωστοποίησης μεταβληθέντων στοιχείων με παραπομπή στο άρθρο 15, στο οποίο ρυθμίζεται το εύρος του διοικητικού προστίμου και τα κριτήρια επιβολής του, και στην υπουργική απόφαση της παραγράφου 1 του άρθρου 24 στην οποία ρυθμίζονται η κλιμάκωση του προστίμου, η διαδικασία επιβολής του και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα. Αρμόδιο όργανο για την επιβολή των κυρώσεων αυτών ορίζεται ο οικείος Περιφερειάρχης.

Με την παράγραφο 2 προβλέπεται η άσκηση ειδικής διοικητικής προσφυγής κατά αποφάσεων επιβολής προστίμου.

Με την παράγραφο 3 διευκρινίζεται ότι σε περίπτωση παράβασης άλλων προϋποθέσεων λειτουργίας που ρυθμίζονται στην κείμενη νομοθεσία εφαρμόζονται οι κυρώσεις της κείμενης νομοθεσίας από τα αρμόδια όργανα που ορίζονται σε αυτή.

Τέλος, με την παράγραφο 4 ορίζεται ότι όπου στην κείμενη νομοθεσία προβλέπεται η κύρωση της προσωρινής ή οριστικής αφαίρεσης άδειας λειτουργίας, νοείται εφεξής η προσωρινή ή οριστική διακοπή λειτουργίας της δραστηριότητας, με τη σφράγιση από τη Διεύθυνση Ανάπτυξης της οικείας Περιφερειακής Ενότητας της εγκατάστασης και του παραγωγικού της εξοπλισμού.

Άρθρο 24

Εξουσιοδοτήσεις

Με τη παράγραφο 1 του άρθρου 24 προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης για να ρυθμιστεί η ο τύπος και η διαδικασία της γνωστοποίησης των δραστηριοτήτων του Κεφαλαίου ΣΤ' και όλα τα συναφή με αυτή ζητήματα.

Με τη παραγράφου 2 προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης και Οικονομικών με την οποία ρυθμίζεται ο ανακαθορισμός του ύψους του παραβόλου, ο χρόνος και ο τρόπος καταβολής του καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Με τη παράγραφο 3 προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομίας και Ανάπτυξης, με την οποία κατατάσσονται οι μεταποιητικές και συναφείς δραστηριότητες σε κατηγορίες από άποψη κινδύνου πυρκαγιάς και καθορίζονται τα προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα και μέσα πυροπροστασίας, τα οποία πρέπει να λαμβάνονται για την πρόληψη και αποτροπή των κινδύνων εκδήλωσης και εξάπλωσης πυρκαγιάς στις εγκαταστάσεις των ως άνω δραστηριοτήτων, καθώς και οι κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

Άρθρο 25

Τροποποιούμενες και καταργούμενες διατάξεις

Με το άρθρο 25 τίθενται οι τροποποιούμενες και καταργούμενες διατάξεις.

Άρθρο 26

Μεταβατικές διατάξεις

Με την παράγραφο 1 ρυθμίζεται ότι για τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κεφαλαίου ΣΤ' δεν εφαρμόζεται η ΚΥΑ οικ. 12684/92/2014 (Β' 3181).

Με την παράγραφο 2 ορίζεται προς αποφυγή αμφιβολιών ότι όπου στις διατάξεις του ν. 4235/2014 (Α' 32) γίνεται λόγος για «αδειοδοτούσα αρχή» νοείται η Διεύθυνση Ανάπτυξης της οικείας Περιφερειακής Ενότητας.

Με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι πλην των ρυθμίσεων που εισάγονται στο Κεφάλαιο ΣΤ', εξακολουθεί κατά τα λοιπά να εφαρμόζεται το υφιστάμενο πλαίσιο αδειοδότησης μεταποιητικών και συναφών δραστηριοτήτων.

Με την παράγραφο 4 ρυθμίζεται ρητά η απαλλαγή από την υποχρέωση λήψης άδειας λειτουργίας ή κατάθεσης υπεύθυνης δήλωσης, καθώς και το πρακτικό ζήτημα της προσκόμισης του αποδεικτικού υποβολής γνωστοποίησης αντί της άδειας λειτουργίας ή βεβαίωσης κατάθεσης υπεύθυνης δήλωσης που ζητείτο μέχρι σήμερα.

Μεταβατικά, και σε συμμόρφωση με την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου, ορίζεται στη παράγραφο 5 ότι για όσες δραστηριότητες εμπίπτουν εφεξής στο καθεστώς γνωστοποίησης και οι φορείς δραστηριότητας λειτουργούν με άδεια λειτουργίας ή υπεύθυνη δήλωση, η λειτουργία τους εξακολουθεί να διέπεται από τις διατάξεις βάσει των οποίων εκδόθηκε η άδεια λειτουργίας τους ή κατατέθηκε η σχετική υπεύθυνη δήλωση. Σε περίπτωση που μεσολαβήσει μεταβολή στοιχείου ο φορέας της οικονομικής δραστηριότητας υποχρεούται σε γνωστοποίηση κατά τη διάταξη του άρθρου 18 του παρόντος κεφαλαίου και εφεξής η λειτουργία του θα διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Με την παράγραφο 6 ορίζεται ότι οι ρυθμίσεις του Κεφαλαίου ΣΤ' καταλαμβάνουν και εκκρεμείς αιτήσεις για έκδοση άδειας λειτουργίας.

Μεταβατικά ορίζεται στη παράγραφο 7 ότι μέχρι την έκδοση της υπουργικής απόφασης της παραγράφου 1 του άρθρου 24, η κλιμάκωση των επιβαλλόμενων κυρώσεων για έλλειψη γνωστοποίησης, για γνωστοποίηση με αναληθή στοιχεία ή για παράλειψη γνωστοποίησης μεταβληθέντων στοιχείων γίνεται με εφαρμογή της υπ' αριθμόν 484/36/Φ.15/2012 (Β' 230) υπουργικής απόφασης αναλόγως εφαρμοζόμενη για τις παραβάσεις με στοιχεία 3, 4 και 5 της παραγράφου Α του παραρτήματός της. Επιπλέον ορίζεται ότι το προσδιοριζόμενο πρόστιμο μπορεί να απομειώνεται κατά σαράντα τοις εκατό (40%) από τον τελικώς υπογράφοντα την απόφαση επιβολής προστίμου, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια της παραγράφου 1 του άρθρου 15.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ, ΘΕΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ

Άρθρο 27

Πεδίο εφαρμογής

Τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος εντός τουριστικών καταλυμάτων, καθώς και τα θέατρα και οι κινηματογράφοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου και υπάγονται στο καθεστώς της γνωστοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 28. Από την υπαγωγή αυτή εξαιρούνται, από τις δραστηριότητες που προβλέπονται στο άρθρο 80 του ν. 3463/2006, τα κέντρα διασκέδασης, καθότι κρίθηκε ότι αποτελούν δραστηριότητα που χρήζει εκ των προτέρων ελέγχου και κατά συνέπεια διατηρεί την εκ των προτέρων αδειοδοτική διαδικασία.

Άρθρο 28

Γνωστοποίηση

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 28 τίθεται ο βασικός κανόνας της αλλαγής που επέρχεται για τις δραστηριότητες του Κεφαλαίου Ζ', ήτοι η υπαγωγή τους στο καθεστώς γνωστοποίησης. Εφεξής, τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, θέατρα και κινηματογράφοι δεν αποτελούν αντικείμενο αδειοδότησης αλλά ξεκινούν τη λειτουργία τους έπειτα από την υποβολή της γνωστοποίησης. Με την παράγραφο 2, η διαδικασία προέγκρισης που ίσχυε μέχρι σήμερα για την ίδρυση των καταστημάτων αντικαθίσταται με μια βεβαίωση από την αρμόδια Υπηρεσία του Δήμου που είναι επιφορτισμένη με τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος και η οποία (βεβαίωση) αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση υποβολής της γνωστοποίησης. Η αρμόδια υπηρεσία κατά την εξέταση του αιτήματος, είναι επιφορτισμένη με τη διερεύνηση των τυχόν περιορισμών που τίθενται στην κείμενη νομοθεσία ή στην κανονιστικές αποφάσεις του Δήμου ώστε να βεβαιώσει ότι μπορεί να ιδρυθεί η δραστηριότητα στη συγκεκριμένη τοποθεσία. Με τη βεβαίωση, ο ενδιαφερόμενος εξασφαλίζει ότι το κατάστημα μπορεί να ιδρυθεί στην συγκεκριμένη τοποθεσία και ισχύει για 5 μήνες εντός των οποίων πρέπει να προβεί σε γνωστοποίηση. Με τις παραγράφους 4 και καθορίζεται ο Δήμος ως αρμόδιος για την διαχείριση της γνωστοποίησης και ορίζεται ότι η γνωστοποίηση πραγματοποιείται αποκλειστικά μέσω του πληροφοριακού συστήματος. Ωστόσο, μέχρι την έναρξη λειτουργίας τους, η γνωστοποίηση εκτός από το Δήμο μπορεί να υποβάλλεται και μέσω ΚΕΠ. Τέλος, ρυθμίζεται η υποχρέωση του Δήμου να κοινοποιεί τη γνωστοποίηση στις ελεγκτικές

αρχές που είναι και ο ουσιαστικότερος ρόλος της γνωστοποίησης, ήτοι η ενημέρωση των εποπτικών αρχών για την έναρξη λειτουργίας του καταστήματος έτσι ώστε να προβούν σε ελέγχους, ανάλογα φυσικά και με τον προγραμματισμό κάθε αρχής.

Άρθρο 29

Απλούστευση ρυθμίσεων για τη χρήση μουσικής και χρήσης μουσικών οργάνων

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 29 καταργείται η χορήγηση άδειας μουσικής ή χρήσης μουσικών οργάνων από τον κατά τόπο αρμόδιο Δήμο και με την παράγραφο 2 ορίζεται ότι ο ενδιαφερόμενος που προτίθεται να κάνει χρήση μουσικής ή μουσικών οργάνων οφείλει να συμπεριλάβει τη χρήση στη γνωστοποίηση του προηγούμενου άρθρου. Με τον τρόπο αυτό καταργείται η εκ των προτέρων άδεια που χορηγούσε ο Δήμος σχετικά με την άδεια μουσικής, ωστόσο, ο κάθε ενδιαφερόμενος αφού γνωστοποιήσει τη χρήση μουσικής οφείλει σε κάθε περίπτωση να τηρεί τους όρους χρήσης μουσικής που προβλέπονται στην κείμενη νομοθεσία (ένταση μουσικής, ωράριο μουσικής κ.λπ.). Το κρίσιμο στην περίπτωση της χρήσης μουσικής δεν είναι άλλο από τη συμμόρφωση των καταστημάτων ως προς την ορθή χρήση της μουσικής. Η ύπαρξη της άδειας όπως προέκυψε δεν είναι αυτή που τελικώς αποτρέπει την παράβαση των κανόνων χρήσης μουσικής αλλά η ορθός έλεγχος της εφαρμογής τους. Με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι η άδεια παράτασης ωραρίου (ήτοι η χρήση μουσικής πέραν του επιτρεπόμενου ωραρίου) διατηρείται σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στην σχετική Αστυνομική Διάταξη 3/1996 (Β' 15) με μόνη την προσκόμιση του αποδεικτικού υποβολής της γνωστοποίησης από το οποίο προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος προέβη στη γνωστοποίηση του καταστήματος. Περαιτέρω πληροφορίες θα μπορεί να αναζητά ο Δήμος από την αίτηση της γνωστοποίησης. Τέλος, ορίζεται ρητά ότι σε καμία περίπτωση η κατάργηση της άδειας μουσικής δε θίγει τα οριζόμενα στην κείμενη νομοθεσία περί πνευματικής ιδιοκτησίας, ήτοι τυχόν άδεια ή πληρωμή τελών χρήσης σε Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων.

Άρθρο 30

Απλούστευση ρυθμίσεων για την άδεια κοινόχρηστου χώρου

Με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 30 απλουστεύεται η ρύθμιση για την έκδοση άδειας χρήσης κοινόχρηστου χώρου, η οποία όμως διατηρείται καθώς ο κάθε Δήμος θα πρέπει να κρίνει κατά περίπτωση την παραχώρηση της χρήσης. Εάν η άδεια

εκδίδεται (και συναφώς αιτείται) μετά τη γνωστοποίηση ο ενδιαφερόμενος θα πρέπει όταν τη λάβει, να προβεί σε μεταβολή των στοιχείων της γνωστοποίησης χωρίς να απαιτείται η έκδοση πράξης πρόσθετου προσδιορισμού εξυπηρετούμενων ατόμων και κατά συνέπεια γνωμοδότηση της αρμόδιας Υγειονομικής Υπηρεσίας. Με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομίας και Ανάπτυξης ενοποιούνται και απαριθμούνται τα απαραίτητα δικαιολογητικά που ζητούν οι Δήμοι για την χορήγηση της άδειας κοινοχρήστου χώρου. Με την παράγραφο 4 μειώνεται η προθεσμία μέσα στην οποία η Αστυνομική Αρχή γνωμοδοτεί για το επιτρεπτό της χορήγησης άδειας κοινοχρήστου χώρου έτσι ώστε η διαδικασία να καταστεί ταχύτερη για τους ενδιαφερομένους.

Άρθρο 31

Απλούστευση ρυθμίσεων για τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος σε
τουριστικά καταλύματα

Με το άρθρο 31 ρυθμίζεται η υπαγωγή των καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος εντός τουριστικών καταλυμάτων στο καθεστώς γνωστοποίησης, όπως και για τα λοιπά καταστήματα.

Άρθρο 32

Απλούστευση ρυθμίσεων για τα θέατρα και τους Κινηματογράφους

Με το άρθρο 32 ορίζεται ρητά ότι στο καθεστώς γνωστοποίησης υπάγονται τα θέατρα και οι κινηματογράφοι και καταργείται κάθε διάταξη που ορίζει την υποχρέωση έκδοσης άδειας ως προϋπόθεση για την έναρξη λειτουργίας. Εξυπακούεται ότι το άρθρο 28 στο σύνολό του εφαρμόζεται και για τη γνωστοποίηση των θεάτρων και κινηματογράφων. Εφαρμογή έχουν και τα λοιπά άρθρα του κεφαλαίου Ζ', δηλαδή οι κυρώσεις, οι ρυθμίσεις περί παραβόλου, οι εξουσιοδοτικές και μεταβατικές διατάξεις αλλά και οι τυχόν διατάξεις που μπορεί να απαιτούνται για δραστηριότητες θεάτρων και κινηματογράφων, όπως η άδεια μουσικής, η άδεια κοινοχρήστου χώρου και οι ρυθμίσεις περί αρχαιολογίας.

Άρθρο 33

Ρυθμίσεις Αρχαιολογίας

Με σκοπό την ομογενοποίηση της αντιμετώπισης συγκεκριμένης περιοχής αρχαιολογικού ενδιαφέροντος προβλέπεται στο άρθρο 33 η έκδοση κανονιστικών κοινών αποφάσεων των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Ανάπτυξης και Πολιτισμού και Αθλητισμού για τον προσδιορισμό των περιοχών αρχαιολογικού ενδιαφέροντος στις οποίες μπορούν να ασκούνται οι δραστηριότητες του Κεφαλαίου αυτού, οι τυχόν όροι και προϋποθέσεις και κάθε σχετικό θέμα. Στόχος της ρύθμισης είναι να καταγραφούν τα σημεία αρχαιολογικού ενδιαφέροντος ώστε να καθίσταται εκ των προτέρων γνωστό πού μπορεί να εγκατασταθεί μία δραστηριότητα και να αποφεύγονται οι καθυστερήσεις της κατά περίπτωση εξέτασης χορήγησης έγκρισης αρχαιολογίας που ισχύει σήμερα. Η προτεινόμενη ρύθμιση, μετά και την έκδοση των κανονιστικών αποφάσεων, αναμένεται να επιταχύνει σημαντικά την έναρξη λειτουργίας καταστημάτων που ιδρύονται σε περιοχές αρχαιολογικού ενδιαφέροντος.

Άρθρο 34

Κυρώσεις

Με το άρθρο 34 προβλέπονται οι κυρώσεις σε περίπτωση έλλειψης γνωστοποίησης, παράλειψης μεταβολής ή στοιχείων ή γνωστοποίησης αναληθών στοιχείων με παραπομπή στο άρθρο 15 με το οποίο ρυθμίζονται τα θέματα των κυρώσεων. Με την ίδια απόφαση του προηγούμενου άρθρου ρυθμίζονται τα ζητήματα ύψους του προστίμου, η διαδικασία επιβολής του και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 34 προβλέπεται η προσφυγή κατά αποφάσεων επιβολής προστίμου. Με την παράγραφο 3 διευκρινίζεται ότι σε περίπτωση παράβασης άλλων προϋποθέσεων λειτουργίας που ρυθμίζονται στην κείμενη νομοθεσία (π.χ. παράβαση της υγειονομικής νομοθεσίας, παράβαση των κανόνων χρήσης μουσικής) συνεχίζουν να εφαρμόζονται οι κυρώσεις που προβλέπονται σε αυτήν καθώς οι κυρώσεις των άρθρων 34 και 15 αφορούν μόνο τις συγκεκριμένες παραβάσεις ως προς τη γνωστοποίηση. Με την παράγραφο 4 ορίζεται ρητά ότι όπου προβλέπονται κυρώσεις που αφορούσαν την οριστική ή προσωρινή αφαίρεση της άδειας λειτουργίας, δεδομένου ότι πλέον δεν υφίσταται τέτοια, νοούνται αντίστοιχα η οριστική ή προσωρινή διακοπή της λειτουργίας, ως πράξη της αρμόδιας Αρχής, η οποία θα πραγματοποιείται με σφράγιση.

Αντίστοιχη ρύθμιση προβλέπεται και για την καταργούμενη άδεια μουσικής, δηλαδή αντί της αφαίρεσής της θα νοείται εφεξής η διοικητική πράξη της διακοπής της χρήσης.

Τέλος, με την παράγραφο 5 ορίζεται ρητά, και προς αποφυγή παρερμηνειών, ότι εφόσον η άδεια λειτουργίας αντικαθίσταται πλέον με γνωστοποίηση, δεν συνεχίζουν να εφαρμόζονται τυχόν ποινικές κυρώσεις που ισχύουν για την παράβαση της έλλειψης άδειας λειτουργίας.

Άρθρο 35

Παράβολο

Με τη ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου 35 γίνεται απευθείας αναφορά και παραπομπή στα παράβολα που ισχύουν δυνάμει της παραγράφου 11 του άρθρου 80 του ν. 3463/2006 τα οποία εξακολουθούν να ισχύουν και για τη γνωστοποίηση των δραστηριοτήτων του Κεφαλαίου Ζ', δηλαδή ως ίσχυαν μέχρι σήμερα. Το παράβολο καταβάλλεται άπαξ και αντιστοιχεί στο παράβολο που καταβαλλόταν μέχρι σήμερα για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας. Δεν απαιτείται παράβολο για τη γνωστοποίηση χρήσης μουσικής, καθώς αυτή θα συμπεριλαμβάνεται στη γνωστοποίηση του άρθρου 28.

Άρθρο 36

Εξουσιοδότηση

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 36 προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Ανάπτυξης, Υγείας και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, για να ρυθμιστεί η διαδικασία γνωστοποίησης των δραστηριοτήτων του Κεφαλαίου Ζ' και όλα τα συναφή με αυτή ζητήματα.

Με την παράγραφο 2 δίνεται η δυνατότητα ανακαθορισμού του παραβόλου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 11 του παρόντος σχεδίου νόμου, με κοινή απόφαση των Εσωτερικών, Οικονομίας και Ανάπτυξης και Οικονομικών.

Άρθρο 37

Τροποποιούμενες, καταργούμενες διατάξεις

Με το άρθρο 37 τίθενται οι τροποποιούμενες και καταργούμενες διατάξεις.

Άρθρο 38

Μεταβατικές διατάξεις

Με την παράγραφο 1 ορίζεται η εφαρμογή του νέου πλαισίου που αφορά τις δραστηριότητες που ιδρύονται μετά την έναρξη εφαρμογής του προτεινόμενου νόμου.

Μεταβατικά, και σε συμμόρφωση με την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου, ορίζεται στο άρθρο 38 ότι για όσες δραστηριότητες εμπίπτουν εφεξής στο καθεστώς γνωστοποίησης και οι φορείς δραστηριότητας έχουν ή όφειλαν να έχουν άδεια λειτουργίας, η λειτουργία τους εξακολουθεί να διέπεται από τις διατάξεις βάσει των οποίων εκδόθηκε η άδεια λειτουργίας τους. Σε περίπτωση που μεσολαβήσει μεταβολή στοιχείου με βάση το οποίο χορηγήθηκε η άδεια, ο φορέας του καταστήματος υποχρεούται σε γνωστοποίηση κατά τη διάταξη του άρθρου 28 του παρόντος κεφαλαίου και εφεξής η λειτουργία του θα διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Επιπλέον, εάν ο φορέας έχει λάβει προέγκριση κατά τις διατάξεις του άρθρου 80 του ν. 3463/2006 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού κανονιστικών πράξεων, αλλά δεν έχει ακόμη λάβει την άδεια λειτουργίας, προβαίνει σε γνωστοποίηση χωρίς να απαιτείται η έκδοση της βεβαίωσης της παραγράφου 2 του άρθρου 28, ενώ εκκρεμείς αιτήσεις για έκδοση προέγκρισης κατά τις διατάξεις του άρθρου 80 του ν. 3463/2006 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού κανονιστικών πράξεων νοούνται ως αιτήσεις για τη χορήγηση βεβαίωσης κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 28 και εξετάζονται ως τέτοιες.

Με την παράγραφο 4 ορίζεται ότι οι ρυθμίσεις του άρθρου 30 καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς αιτήσεις, δηλαδή όσες έχουν πρωτοκολληθεί στον αρμόδιο Δήμο και δεν έχει ακόμη χορηγηθεί η άδεια χρήσης κοινοχρήστου χώρου. Διευκρινίζεται ωστόσο, ότι μέχρι την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 2, οι Δήμοι συνεχίζουν να ζητούν τα δικαιολογητικά που ζητούσαν μέχρι σήμερα.

Τέλος, ρυθμίζεται ρητά η απαλλαγή από την υποχρέωση λήψης άδειας λειτουργίας και ρυθμίζεται το πρακτικό ζήτημα της προσκόμισης του αποδεικτικού υποβολής αντί της άδειας λειτουργίας που ζητείτο μέχρι σήμερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄

ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΩΝ

Άρθρο 39

Πεδίο εφαρμογής

Με το άρθρο 39 υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου οι δραστηριότητες των τουριστικών καταλυμάτων, οι οποίες προσδιορίζονται με τους Κωδικούς Αριθμούς Δραστηριότητας (ΚΑΔ) 55.10 «Ξενοδοχεία και παρόμοια καταλύματα», 55.20 «Καταλύματα διακοπών και Άλλα καταλύματα σύντομης διαμονής», 55.30 «Χώροι κατασκήνωσης, εγκαταστάσεις για οχήματα αναψυχής και ρυμουλκούμενα οχήματα» και 55.90 «Άλλα καταλύματα», που περιλαμβάνονται στην Ομάδα 8 του Παραρτήματος.

Άρθρο 40

Γνωστοποίηση Λειτουργίας Τουριστικών Καταλυμάτων

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 40, τίθεται ο βασικός κανόνας που επέρχεται για τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κεφαλαίου Η΄, οι οποίες υπάγονται σε καθεστώς της γνωστοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 6. Τα τουριστικά καταλύματα δεν θα αποτελούν αντικείμενο αδειοδότησης και θα μπορούν να λειτουργήσουν έπειτα από γνωστοποίηση, η οποία θα υποβάλλεται αποκλειστικά μέσω του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Διαχείρισης Αδειοδότησης και Ελέγχων (ΟΠΣ-ΑΔΕ) του άρθρου 14. Η γνωστοποίηση αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την έναρξη λειτουργίας των τουριστικών καταλυμάτων.

Με την παράγραφο 2, περιγράφεται το μεταβατικό στάδιο μέχρι την ενεργοποίηση του πληροφοριακού συστήματος για τη γνωστοποίηση των τουριστικών δραστηριοτήτων ή το αργότερο μέχρι την 30^η Σεπτεμβρίου 2017, κατά το οποίο οι δραστηριότητες συνεχίζουν να υποχρεούνται να λαμβάνουν το Ειδικό Σήμα Λειτουργίας (Ε.Σ.Λ.) και υπάγονται σε καθεστώς έγκρισης κατά την έννοια του άρθρου 7. Έπειτα από την προσήκουσα υποβολή των προβλεπόμενων δικαιολογητικών, η αρμόδια υπηρεσία τουρισμού χορηγεί Ε.Σ.Λ. εντός είκοσι οκτώ (28) ημερών, έναντι πενήντα (50) που ίσχυε μέχρι σήμερα, καθώς η διαδικασία έναρξης λειτουργίας των τουριστικών καταλυμάτων απλουστεύτηκε σημαντικά, με τη μείωση προβλεπόμενων

δικαιολογητικών, κατά τα άρθρα 42 και 43. Με τον τρόπο αυτό μειώνεται σημαντικά ο χρόνος αναμονής χορήγησης Ε.Σ.Λ. για το φορέα.

Με την παράγραφο 3 προβλέπεται η κατάργηση της χορήγησης Ε.Σ.Λ μετά την ενεργοποίηση του ΟΠΣ-ΑΔΕ ή το αργότερο από την 01^η Οκτωβρίου 2017 και η υπαγωγή τους σε καθεστώς γνωστοποίησης. Ο φορέας δεν υποχρεούται να υποβάλει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, στην αρμόδια υπηρεσία τουρισμού αλλά υποχρεούται να τα τηρεί στις εγκαταστάσεις του τουριστικού καταλύματος. Όπου στη κείμενη νομοθεσία γίνεται λόγος για «Ειδικό Σήμα Λειτουργίας (Ε.Σ.Λ.)», εφ' εξής νοείται η γνωστοποίηση. Κατά το στάδιο αυτό αναμένεται να επέλθει η ουσιαστική μεταρρύθμιση για τις τουριστικές δραστηριότητες καθώς πλέον δεν θα υποχρεούνται να λαμβάνουν εκ των προτέρων Ε.Σ.Λ. για τη λειτουργία τους και θα μπορούν να λειτουργήσουν έπειτα από γνωστοποίηση της δραστηριότητάς τους στην αρμόδια αρχή του τουρισμού.

Άρθρο 41

Γνωστοποίηση Λειτουργίας και Χρήσης Κολυμβητικών Δεξαμενών

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 41, τίθεται ο βασικός κανόνας που επέρχεται για τις κολυμβητικές δεξαμενές που λειτουργούν εντός των τουριστικών καταλυμάτων, οι οποίες υπάγονται σε καθεστώς της γνωστοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 6. Η γνωστοποίηση αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την έναρξη λειτουργίας και χρήσης των κολυμβητικών δεξαμενών και υποβάλλεται αποκλειστικά ηλεκτρονικά, μέσω του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Άσκησης Δραστηριοτήτων και Ελέγχων (ΟΠΣ - ΑΔΕ) του άρθρου 14. Ο φορέας επομένως απαλλάσσεται από την υποχρέωση να λαμβάνει εκ των προτέρων οποιαδήποτε άδεια λειτουργίας για τη χρήση των κολυμβητικών δεξαμενών. Η λειτουργία και χρήση τους θα μπορεί να αρχίζει άμεσα, έπειτα από την υποβολή μιας γνωστοποίησης στην αρμόδια αρχή του τουρισμού.

Με την παράγραφο 2 ορίζεται πως μέχρι την ενεργοποίηση του ΟΠΣ-ΑΔΕ για τη γνωστοποίηση των τουριστικών δραστηριοτήτων, η γνωστοποίηση υποβάλλεται στην αρμόδια υπηρεσία τουρισμού, είτε σε οποιοδήποτε Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ), που λειτουργεί ως Ενιαίο Κέντρο Εξυπηρέτησης (ΕΚΕ). Επιπλέον ορίζεται η υποχρέωση της αρμόδιας αρχής ή της υπηρεσίας που παραλαμβάνει τη γνωστοποίηση να την κοινοποιεί στις ελεγκτικές αρχές που είναι και ο ουσιαστικότερος ρόλος της

γνωστοποίησης, ήτοι η ενημέρωση των εποπτικών αρχών για την έναρξη λειτουργίας της κολυμβητικής δεξαμενής, έτσι ώστε να προβούν στους αναγκαίους ελέγχους.

Με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι όπου στην κείμενη νομοθεσία γίνεται λόγος για «άδεια λειτουργίας κολυμβητικών δεξαμενών», εφ' εξής νοείται η γνωστοποίηση.

Με την παράγραφο 4 προβλέπεται ότι ο φορέας δεν υποχρεούται να υποβάλει τα δικαιολογητικά που προβλέπονται για τη λειτουργία των κολυμβητικών δεξαμενών, αλλά υποχρεούται να τα τηρεί στις τουριστικές εγκαταστάσεις όπου αυτές λειτουργούν. Σε κάθε περίπτωση, ο φορέας υποχρεούται να τηρεί τους κανόνες που τίθενται στην κείμενη νομοθεσία. Με αυτό τον τρόπο μειώνεται σημαντικά για το φορέα, ο χρόνος που απαιτείται πριν από την έναρξη λειτουργίας της κολυμβητικής δεξαμενής.

Άρθρο 42

Απλούστευση της διαδικασίας Έναρξης Λειτουργίας Τουριστικών Καταλυμάτων

Με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 42 απλουστεύεται η διαδικασία έναρξης λειτουργίας τουριστικών καταλυμάτων, μέσω της σημαντικής ελάφρυνσης των απαιτούμενων δικαιολογητικών που προβλέπονται στο ν. 4276/2014 και στην υπ' αριθμ. 27715/9-12-2013 (Β'/3118) υπουργική απόφαση αντίστοιχα. Συγκεκριμένα, καταργείται η υποχρέωση υποβολής των αρχιτεκτονικών σχεδίων των καταλυμάτων, καθώς και η υποβολής της απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, για την Έγκριση Περιβαλλοντικών Όρων (Α.Ε.Π.Ο.) ή η δήλωση υπαγωγής σε Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις (ΠΠΔ), στην περίπτωση που συναρτώνται στην οικοδομική άδεια ή στην άδεια δόμησης. Επιπλέον, καταργείται η υποχρέωση προσκόμισης βεβαίωσης σύνδεσης με το αποχετευτικό δίκτυο και αντικαθίσταται με ένα αποδεικτικό, με το οποίο αποδεικνύεται ότι ο φορέας διατηρεί την υποχρέωση σύνδεσης με το αποχετευτικό δίκτυο, εφ' όσον υπάρχει αυτή η δυνατότητα, ή διασφαλίζει την καλή λειτουργία του συστήματος, εφ' όσον δεν υπάρχει σύνδεση, πριν από την έναρξη λειτουργίας του τουριστικού καταλύματος. Σημειωτέον, ότι η υποχρέωση αυτή διατηρείται μόνο για το διάστημα μέχρι την 01^η Οκτωβρίου 2017, ενώ μετά ο φορέας έχει μόνο την υποχρέωση διατήρησης των δικαιολογητικών αυτών στην έδρα της επιχείρησης του και όχι την προσκόμισή τους στην αρμόδια αρχή.

Άρθρο 43

Πιστοποιητικό Πυρασφάλειας

Με τις παραγράφους 1 έως 3 του άρθρου 43, γίνονται οι απαραίτητες τροποποιήσεις των διατάξεων που ισχύουν στην κείμενη νομοθεσία και καθορίζεται ότι το πιστοποιητικό πυρασφάλειας θα εκδίδεται για τουριστικά καταλύματα δυναμικότητας πενήντα μίας (51) κλινών και άνω, έναντι δυναμικότητας είκοσι (20) κλινών που ίσχυε μέχρι σήμερα. Οι προδιαγραφές πυρασφάλειας δεν τίγονται καθώς ο φορέας υποχρεούται σε κάθε περίπτωση να εφαρμόζει τις κείμενες διατάξεις πυρασφάλειας.

Άρθρο 44

Χορήγηση Ειδικού Σήματος Λειτουργίας (Ε.Σ.Λ.)

Περαιτέρω με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 44, γίνονται οι απαραίτητες τροποποιήσεις στις διατάξεις του ν. 4276/2014 για τη μείωση του προβλεπόμενου χρόνου χορήγησης του Ειδικού Σήματος Λειτουργίας (Ε.Σ.Λ.), από πενήντα (50) σε είκοσι οκτώ (28) ημέρες μέχρι την ενεργοποίηση του ΟΠΣ-ΑΔΕ για το τμήμα που αφορά τη γνωστοποίηση των τουριστικών δραστηριοτήτων ή το αργότερο μέχρι την 30^η Σεπτεμβρίου 2017, οπότε και καταργείται το Ε.Σ.Λ., με την εισαγωγή του θεσμού της γνωστοποίησης.

Άρθρο 45

Με το άρθρο αυτό η κατηγοριοποίηση των επιπλωμένων δωματίων-διαμερισμάτων γίνεται πλέον προαιρετικά, παρέχοντας μεγαλύτερη ευελιξία στις επιχειρήσεις αυτές.

Άρθρο 46

Κολυμβητικές Δεξαμενές

Με το άρθρο 46 γίνονται οι απαραίτητες τροποποιήσεις στις διατάξεις του ν. 4276/2014 και στην υπ' αριθμ. 27715/9-12-2013 υπουργική απόφαση και απλουστεύεται η διαδικασία λειτουργίας των κολυμβητικών δεξαμενών που βρίσκονται εντός τουριστικών καταλυμάτων, με την κατάργηση της υποχρέωσης

υποβολής στην αρμόδια υπηρεσία, των δικαιολογητικών που απαιτούνται από την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 47

Κυρώσεις

Με το άρθρο 47 προβλέπονται οι κυρώσεις σε περίπτωση παράλειψης γνωστοποίησης, γνωστοποίησης με αναληθή στοιχεία και παράλειψης γνωστοποίησης μεταβληθέντων στοιχείων, με παραπομπή στο άρθρο 15.

Με την παράγραφο 2 προβλέπεται η άσκηση διοικητικής προσφυγής κατά αποφάσεων επιβολής κυρώσεων.

Με την παράγραφο 3 διευκρινίζεται ότι σε περίπτωση παράβασης επιμέρους όρων και προϋποθέσεων κατά τη λειτουργία δραστηριοτήτων που υπόκεινται σε γνωστοποίηση, εφαρμόζονται οι κυρώσεις της κείμενης νομοθεσίας από τα αρμόδια όργανα που ορίζονται σε αυτή.

Τέλος, με την παράγραφο 4 ορίζεται ότι όπου στην κείμενη νομοθεσία προβλέπεται η κύρωση της προσωρινής ή οριστικής αφαίρεσης Ειδικού Σήματος Λειτουργίας (Ε.Σ.Λ.), νοείται εφεξής η προσωρινή ή οριστική διακοπή λειτουργίας της τουριστικής δραστηριότητας και με την παράγραφο 5 ότι όπου στην κείμενη νομοθεσία προβλέπεται η κύρωση της αφαίρεσης άδειας λειτουργίας κολυμβητικής δεξαμενής, νοείται εφεξής η διοικητική πράξη του αρμόδιου οργάνου που διατάσσει τη διακοπή λειτουργίας και χρήσης της κολυμβητικής δεξαμενής.

Άρθρο 48

Μεταβατικές διατάξεις

Με το άρθρο 48 προβλέπονται οι μεταβατικές ρυθμίσεις που απαιτούνται προκειμένου να καταστούν λειτουργικές οι ρυθμίσεις του παρόντος κεφαλαίου.

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 49

Λοιπές ρυθμίσεις Πυροπροστασίας και Πυρασφάλειας

Με την προτεινόμενη ρύθμιση των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 47 εξορθολογίζονται τα μέτρα πυροπροστασίας για τα Κέντρα Διασκέδασης άνω των 200 ατόμων και για τους κινηματογράφους που σήμερα διέπονται από παλαιά νομοθετήματα και παρωχημένες ρυθμίσεις σε αντίθεση με τους λοιπούς χώρους συνάθροισης κοινού. Για το σκοπό αυτό κρίθηκε σκόπιμο να υπαχθούν στο πεδίο εφαρμογής της Πυροσβεστικής Διάταξης 3/2015 που ρυθμίζει τα μέτρα πυροπροστασίας λοιπών χώρων συνάθροισης κοινού και να καταργηθούν οι ρυθμίσεις των παλαιότερων νομοθετημάτων που ίσχυαν μέχρι σήμερα. Με την παράγραφο 3, τροποποιείται το σημείο θ' του άρθρου 2 του ν. 3511/2006 έτσι ώστε να συμπεριλάβει την αρμοδιότητα του Πυροσβεστικού Σώματος να επιβάλλει πρόστιμο ή διοικητική κύρωση και στην περίπτωση μη τήρησης των απαιτούμενων μέτρων πυροπροστασίας ή μη τήρησης των απαιτούμενων δικαιολογητικών η οποία δεν υπήρχε μέχρι σήμερα δημιουργώντας αδυναμίες στον κατασταλτικό έλεγχο των Σώματος και στην αποτροπή της παραβάσεων της πυροσβεστικής νομοθεσίας. Ομοίως, με την παράγραφο 4 τροποποιείται το άρθρο 14 του ν. 3511/2006 και θεσπίζεται ειδικότερα η δυνατότητα επιβολής διοικητικών κυρώσεων, τα όρια του προστίμου, τα απαραίτητα διοικητικά μέτρα και η αντιμετώπιση φαινομένων υποτροπής με πρόβλεψη για έκδοση απόφασης του Αρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος ή Πυροσβεστικής Διάταξης που θα εγκρίνεται με Κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης (προτεινόμενες παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 14 ν. 3511/2006). Διευκρινίζεται ότι η συγκεκριμένη απόφαση είναι ανεξάρτητη της απόφασης που εκδίδεται δυνάμει του σημείου θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 3511/2006 και μπορεί να εκδίδεται ξεχωριστά. Οι ρυθμίσεις αυτές κρίθηκαν απαραίτητες ώστε να εξοπλιστεί το Πυροσβεστικό Σώμα με τις απαραίτητες διαδικασίες επιβολής κυρώσεων, πέραν των ποινικών κυρώσεων που ήδη προβλέπονται στο θεσμικό πλαίσιο. Με τον τρόπο αυτό αναμένεται να καταστεί αποτελεσματικότερος ο έλεγχος των παραβάσεων, να αποτραπούν τα φαινόμενα παραβατικότητας και να ενισχυθεί η συμμόρφωση των δραστηριοτήτων. Τέλος, με την ίδια παράγραφο 4 εισάγεται νέο εδάφιο για τις περιπτώσεις παρεμπόδισης ελέγχου (προτεινόμενη παράγραφος 6 του άρθρου 14 του ν. 3511/2006), καθώς και νέα παράγραφος (προτεινόμενη παράγραφος 7 στο άρθρο 14 του ν. 3511/2006), με την οποία ορίζεται ρητά ότι οι κανονιστικές πράξεις που θεσπίζουν απαιτήσεις ή

δικαιολογητικά σχετιζόμενα με την πυροπροστασία θα υπογράφονται από τον Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης μετά από σύμφωνη γνώμη του Αρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος. Με τον τρόπο αυτό αναμένεται να μειωθούν τα πρόσθετα μέτρα και δικαιολογητικά που θεσπίζονται από άλλη νομοθεσία (και αφορούν τη λειτουργία των δραστηριοτήτων), πέραν της πυροσβεστικής, και που θέτουν πρόσθετο διοικητικό βάρος στους ενδιαφερομένους, ενώ την ίδια στιγμή δεν απαιτούνται από την πυροσβεστική νομοθεσία. Η άμεση συμμετοχή του Αρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος μέσω σύμφωνης γνώμης, αναμένεται να λύσει τα ζητήματα αυτά καθώς το Πυροσβεστικό Σώμα (ως το πλέον αρμόδιο) θα είναι σε θέση να κρίνει αν απαιτούνται πρόσθετα στοιχεία ή επιβαρύνσεις σχετιζόμενες με την πυροπροστασία για τη λειτουργία των οικονομικών δραστηριοτήτων.

Άρθρο 50

Τροποποιήσεις του Ν.4302/2014 (Α'225)

Ο Ν. 4302/2014 για την εφοδιαστική έχει ήδη κριθεί από τον κλάδο των επαγγελματιών του χώρου ως ένα ιδιαίτερα επιτυχημένο θεσμικό πλαίσιο που καλύπτει σε μεγάλο βαθμό τις ανάγκες λειτουργίας των σχετικών με την εφοδιαστική επιχειρήσεων. Εν τούτοις, καθώς το θεσμικό πλαίσιο χορήγησης αδειών εξελίσσεται και εκσυγχρονίζεται, για να μπορέσει ο κλάδος της εφοδιαστικής να ακολουθήσει τις εξελίξεις, απαιτούνται σημειακές επεμβάσεις κυρίως στο σχετικό, με το θέμα της άδειας λειτουργίας των Κέντρων Εγκατάστασης και Διανομής, άρθρο 8 του νόμου, αλλά και σε άλλα άρθρα μικρότερης σημασίας. Κατά τον τρόπο αυτό, ο νόμος της εφοδιαστικής θα εναρμονισθεί με τις γενικές αρχές που εισάγει ο παρών νόμος για την απλοποίηση της νομοθεσίας αδειοδότησης για την άσκηση οικονομικών δραστηριοτήτων επωφελούμενος των αποτελεσμάτων της μελέτης των ορθών ευρωπαϊκών πρακτικών και των ρυθμιστικών εργαλείων των υπολοίπων ευρωπαϊκών χωρών. Επίσης, από την εφαρμογή του Ν. 4302/2014 προέκυψε η ανάγκη κατάργησης του προεδρικού διατάγματος, που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 3 για τους όρους δόμησης των Επιχειρηματικών/ Εμπορευματικών Πάρκων Εφοδιαστικής Εθνικής Εμβέλειας, καθώς κρίθηκε, ότι το θέμα αυτό μπορεί να καλυφθεί επαρκώς με διάταξη του ίδιου του άρθρου.

Κριτήριο για την ακολουθητέα διαδικασία αδειοδότησης των Κέντρων Αποθήκευσης και Διανομής, σύμφωνα με τις σημειακές τροποποιήσεις στο άρθρο 8, αποτελεί η απλοποίηση της διαδικασίας. Στα πλαίσια αυτά καταργείται η άδεια

λειτουργίας των Κέντρων αυτών και αντικαθίσταται από τη διαδικασία της γνωστοποίησης, η έννοια της οποίας καθορίζεται στην πρώτη παράγραφο της προτεινόμενης διάταξης.

Η διαδικασία αυτή προβλέπεται τόσο για τα Κέντρα Αποθήκευσης και Διανομής ανεξάρτητα από την ύπαρξη ή μη μηχανολογικού εξοπλισμού, που δεν κατατάσσονται στην κατηγορία Α του ν.4014/2011 (παράγραφος 2), όσο και για την εγκατάσταση ή την επέκταση ή τον εκσυγχρονισμό Κέντρων Αποθήκευσης και Διανομής, που, ανεξαρτήτως της ύπαρξης ή μη μηχανολογικού εξοπλισμού, κατατάσσονται στην υποκατηγορία Α1 και Α2 του ν.4014/2011 (παράγραφος 3).

Με την παράγραφο 5 τροποποιείται η παράγραφος 3 του ν.4302/2014, έτσι ώστε για επέκταση ή εκσυγχρονισμό Κέντρων Αποθήκευσης και Διανομής που δεν κατατάσσεται στην κατηγορία Α' του ν. 4014/2011 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού κανονιστικών πράξεων, η αδειοδοτούσα αρχή να υποχρεούται να εκδίδει άδεια εγκατάστασης με την προσκόμιση των απαραίτητων δικαιολογητικών και εγκρίσεων, εφόσον από την επέκταση ή τον εκσυγχρονισμό μεταπίπτει η κατάταξη του Κέντρου Αποθήκευσης και Διανομής στην κατηγορία Α'.

Με την παράγραφο 8 της προτεινόμενης ρύθμισης η παράγραφος 8 του άρθρου 8 του ν. 4302/2014 τροποποιείται, προκειμένου να προβλεφθεί κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Υποδομών και Μεταφορών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, τόσο για τον τύπο και το περιεχόμενο της άδειας εγκατάστασης και τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση για τη χορήγησή της όσο και το περιεχόμενο, τη διαδικασία της γνωστοποίησης, τον τρόπο της γνωστοποίησης των στοιχείων σε περίπτωση επικείμενης μεταβολής τους, τις αρχές στις οποίες κοινοποιείται η γνωστοποίηση, προκειμένου να ασκήσουν τις ελεγκτικές τους αρμοδιότητες και κάθε άλλο σχετικό με τη γνωστοποίηση θέμα.

Με την παράγραφο 9 προστίθεται νέα παράγραφος 10 στο άρθρο 8 του ν. 4302/2014 σύμφωνα με την οποία σε περίπτωση που εκτός από την κύρια δραστηριότητα εξασκείται και δευτερεύουσα - συμπληρωματική δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 1 του παρόντος, η οποία δεν κατατάσσεται στην κατηγορία Α του ν. 4014/2011 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού κανονιστικών πράξεων, ο φορέας του Κέντρου Αποθήκευσης και Διανομής υποχρεούται μόνο σε γνωστοποίηση της μεταβολής που επέρχεται με την προσθήκη της δευτερεύουσας δραστηριότητας.

Με την παράγραφο 10, τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 12 του ν. 4302/2014, προκειμένου να εναρμονισθεί με την εν γένει απλούστευση που εισάγεται στον ν. 4302/2014 και την κατάργηση της άδειας λειτουργίας των ΚΑΔ.

Με την παράγραφο 11 τροποποιείται η παράγραφος 2 του άρθρου 13 του ν. 4302/2014 προκειμένου να δοθεί η ευκαιρία στα ΚΑΔ που δεν είχαν συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του ίδιου νόμου να επιτύχουν την τεχνική τους ανασυγκρότηση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, επωφελούμενοι και της απλοποίησης της διαδικασίας με την κατάργηση της άδειας λειτουργίας και την εισαγωγή της διαδικασίας της γνωστοποίησης.

Με την παράγραφο 12 καταργείται η έκδοση προεδρικού διατάγματος για τον καθορισμό των όρων δόμησης των ΚΑΔ, καθώς οι ανάγκες για την έκδοση του προεδρικού αυτού διατάγματος εξυπηρετούνται καλύτερα με την εισαγωγή, με την προτεινόμενη διάταξη, ρητών όρων δόμησης.

Με την παράγραφο 13 τροποποιείται η παράγραφος 4 του άρθρου 14 του ν. 4302/2014, σύμφωνα με την οποία για την εγκατάσταση και τη διαχείριση Επιχειρηματικών/Εμπορευματικών Πάρκων Εφοδιαστικής Εθνικής Εμβέλειας εφαρμόζονται κατά τα λοιπά οι διατάξεις του Τρίτου Μέρους του Ν. 3982/2011.

Τέλος, με την παράγραφο 14 γίνεται σαφής ο συντελεστής δόμησης, καθώς και οι περιοχές στις οποίες είναι δυνατή η ανάπτυξη Επιχειρηματικών/Εμπορευματικών Πάρκων Εφοδιαστικής Εθνικής Εμβέλειας, καθώς και Επιχειρηματικών Πάρκων επιχειρήσεων εφοδιαστικής αλυσίδας.

Άρθρο 51

Τροποποίηση του ν. 3325/2005 (Α' 68)

Μετά την κατάργηση της διάταξης του άρθρου 21 ν. 3325/2005, που έθετε προϋποθέσεις για τη δυνατότητα διαχωρισμού υφιστάμενων μεταποιητικών μονάδων εντός της Περιφέρειας Αττικής, αλλά προέβλεπε και τη διαδικασία συνέχισης της λειτουργίας των διαχωρισθεισών μονάδων, σήμερα σε περίπτωση διαχωρισμού υφιστάμενων δραστηριοτήτων η αποχωριζόμενη μονάδα ακολουθεί αδειοδοτική διαδικασία ίδρυσης της ως νέας. Προκειμένου να αρθεί η σχετική παθογένεια που απαιτεί νέες διαδικασίες αδειοδότησης για υφιστάμενες και νόμιμα λειτουργούσες επιχειρήσεις, με το άρθρο 53 συμπληρώνεται η ρύθμιση και απλοποιείται η συνέχιση λειτουργίας μονάδων που προκύπτουν από διαχωρισμό εντός της Περιφέρειας Αττικής.

Άρθρο 52

Τροποποιήσεις του ν. 3982/2011(Α'143)

Η προτεινόμενη με τις παραγράφους 1-3 τροποποίηση των περιπτώσεων ιβ' και ιγ' της παραγράφου 3 του άρθρου 18 του ν. 3982/2011 στόχο έχει να συμπεριλάβει στις απλουστευμένες διαδικασίες την αδειοδότηση δραστηριοτήτων με μικρή εγκατεστημένη κινητήρια ισχύ, διότι η εξαίρεσή τους από το πεδίο εφαρμογής του ν. 3982/2011 δημιούργησε ζητήματα όπως ενδεικτικά: μη δυνατότητα αξιοποίησης των πλεονεκτημάτων της λειτουργίας της αρμόδιας Περιφερειακής Αρχής ως onestopshop, δυσλειτουργία σε θέματα διενέργειας ελέγχων, υπαγωγής σε Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις κ.ά.

Επίσης προβλέπεται σχετική μεταβατική διάταξη, προκειμένου οι δραστηριότητες που ενέπιπταν στην εξαίρεση να έχουν ένα εύλογο χρονικό διάστημα για να υπαχθούν στις σχετικές ρυθμίσεις νόμιμης λειτουργίας τους.

Σημειώνεται ότι η ρύθμιση ακολουθεί την απλοποίηση της αδειοδότησης των μεταποιητικών δραστηριοτήτων τροφίμων και ποτών και την υπαγωγή τους σε καθεστώς γνωστοποίησης σύμφωνα με το νέο θεσμικό πλαίσιο. Επιπλέον, για λοιπές δραστηριότητες που εμπίπτουν στην ΚΥΑ με αριθμό οικ. 12684/92/2014 (Β' 3181), δεν αλλάζει η διαδικασία που προβλέπεται σε αυτήν.

Με την παράγραφο 4 διευκρινίζεται το χρονικό διάστημα καταβολής των δόσεων εισφοράς σε χρήμα και προβλέπεται εξουσιοδότηση για έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης που θα καθορίσει όλες τις ειδικότερες λεπτομέρειες για τις σχετικές διαδικασίες είσπραξης και απόδοσης της.

Η προτεινόμενη με την παράγραφο 5 ρύθμιση αναμένεται να έχει ευεργετικές επιπτώσεις στην ανάπτυξη επενδυτικών πρωτοβουλιών εντός των Οργανωμένων Υποδοχέων Μεταποιητικών και Επιχειρηματικών Δραστηριοτήτων και στην εθνική οικονομία γενικότερα, αφού διευκολύνει μέσω παρεκκλίσεων στους συντελεστές κάλυψης και δόμησης την επέκταση εγκατεστημένων επιχειρήσεων μέσα σε αυτά σε αυτήν τη δύσκολη οικονομικά περίοδο.

Οι τροποποιήσεις στις παραγράφους 6 και 7 στόχο έχουν την άρση εμποδίων ανάπτυξης και χρηματοδότησης των Επιχειρηματικών Πάρκων.

Με την παράγραφο 8 προβλέπεται ότι υπουργικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί βάσει του άρθρου 5 παρ. 1 του ν. 2545/1997, για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί η διαπιστωτική απόφαση ανάκλησης, εξακολουθούν να ισχύουν για διάρκεια έξι ετών

από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, προκειμένου να καταφέρουν να ολοκληρωθούν έργα, τα οποία είναι σε κατάσταση ολοκλήρωσης τους.

Με την παράγραφο 9 προβλέπεται η παράταση της προθεσμίας απομάκρυνσης νομίμως υφιστάμενων δραστηριοτήτων, οι οποίες επιβάλλεται να απομακρυνθούν λόγω αλλαγής χρήσης γης στην περιοχή. Η ρύθμιση έχει ιδιαίτερη χρησιμότητα δεδομένης της σοβαρής οικονομικής κρίσης που απειλεί την βιωσιμότητα των επιχειρήσεων και επιδεινώνει το πρόβλημα της ανεργίας. Εξάλλου, η παρουσία της βιομηχανίας, που τηρεί και σέβεται τους περιβαλλοντικούς όρους, μπορεί να συνυπάρξει αρμονικά στον αστικό ιστό, χωρίς να συνεπάγεται υποχρεωτικά «υποβάθμιση του περιβάλλοντος». Για το λόγο αυτό η διάταξη εφαρμόζεται και απαιτεί νόμιμα υφιστάμενες δραστηριότητες, δηλαδή δραστηριότητες οι οποίες πληρούν όλες τις προϋποθέσεις για τη νόμιμη λειτουργία τους πλην της προϋπόθεσης περί χρήσης γης.

Άρθρο 53

Πρόκειται για ένα παλιό Προεδρικό Διάταγμα που είχε εκδοθεί δυνάμει νόμου του 1912 περί αδειοδότησης βιομηχανικών εργοστασίων (προγενέστεροι νόμοι του ν. 3982/2011) και αφορά απαλλαγή από άδεια εγκατάστασης και άδεια λειτουργίας των μικρών εργαστηρίων και αποθηκών (3 ίπποι και 1000 κμ χωρητικότητα αντίστοιχα).

Αυτό το διάταγμα έχει επι της ουσίας αντικατασταθεί από το πλαίσιο του ν.3982/2011 και των κανονιστικών πράξεων που έχουν εκδοθεί δυνάμει αυτού, προβλέποντας πια στην απαλλαγή μεγαλύτερα όρια τόσο για τα εργαστήρια όσο και για τις αποθήκες χαμηλής όχλησης (έως 37kw για κινητήρια ισχύ και έως 70kw θερμική). Αντίστοιχη εξαίρεση από την απαλλαγή (βλ. άρθρο 1 παρ.2 του ΠΔ 361/1964) υφίσταται και στο άρθρο 19 παρ. 2 του Ν.3982/2011.

Ως εκ τούτου, το προεδρικό αυτό διάταγμα 361/1964 έχει επί της ουσίας καταργηθεί από νεώτερες διατάξεις που ρυθμίζουν διαφορετικά το ίδιο αντικείμενο, ενώ εν προκειμένω καταργείται και τυπικά.

Άρθρο 54

Με την προτεινόμενη ρύθμιση απαλείφεται από τη διάταξη του εδαφίου β της παραγράφου 4 του άρθρου 179 του Ν. 4261/2014 ο χρονικός περιορισμός για την

κατάθεση της αίτησης για την παραχώρηση δωρεάν του εναπομείναντα εξοπλισμού των πρώην θυγατρικών εταιρειών της «ΕΟΜΜΕΧ Α.Ε.», που είναι χρήσιμος για την ανάπτυξη των σκοπών και δράσεων των επί μέρους κλάδων των εταιρειών αυτών, όπως αυτοί εκπροσωπούταν στη μετοχική σύνθεση μέσω των συλλογικών τους οργανώσεων. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα μπορέσουν οι κλάδοι αυτοί να κάνουν χρήση του εξοπλισμού, δεδομένου ότι αν ο εξοπλισμός αυτός δεν χρησιμοποιηθεί, απαξιώνεται.

Άρθρο 55

1. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του ιδρυτικού νόμου, ως τακτικά μέλη της Ε.Ε.Χ. εγγράφονται υποχρεωτικά από τη λήψη του πτυχίου τους, όλοι οι πτυχιούχοι χημικών τμημάτων των σχολών θετικών επιστημών των Ελληνικών Πανεπιστημίων και των ομοταγών ανωτάτων σχολών του εξωτερικού. Η υποχρεωτικότητα της εγγραφής προκύπτει επίσης και από το άρθρο 5 σύμφωνα με το οποίο το επάγγελμα του χημικού μπορούν να ασκούν μόνο τα τακτικά μέλη της Ε.Ε.Χ. Για την εγγραφή τους στην Ένωση, τα μέλη καταβάλλουν ετήσια συνδρομή, η οποία, σε περίπτωση καθυστέρησης, εισπράττεται από οποιοδήποτε μέλος ή εργοδότη, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ΠΔ 392/1993, κατά τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε.Η υποχρεωτική εγγραφή όλων των χημικών εκ του νόμου, ανεξάρτητα από το αντικείμενο εργασίας τους, έχει οδηγήσει σε ένα πολύ μεγάλο αριθμό οφειλόμενων συνδρομών, χωρίς ωστόσο να επιτελείται ο ουσιαστικός σκοπός της διάταξης. Για το λόγο αυτό, με σκοπό προς την απαλλαγή της επιβάρυνσης με οφειλές συνδρομών για τους Χημικούς που δεν ασκούν το επάγγελμα, προστίθεται στο τέλος του άρθρου 3 του Ν. 1804/1988 η παράγραφος. 8.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 5 του ιδρυτικού νόμου της Ε.Ε.Χ., το επάγγελμα του χημικού μπορούν να ασκούν μόνο τα τακτικά μέλη της Ένωσης. Η ιδιότητα αυτή αποδεικνύεται με δελτίο ταυτότητας που χορηγείται από την Ε.Ε.Χ. κάθε τρία χρόνια.

Για την πλήρη αποσαφήνιση της διάταξης ως προς την εποπτεία της άσκησης του επαγγέλματος από το ΝΠΔΔ, προστίθεται στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 5 το νέο εδάφιο.

3. Με το ισχύον πλαίσιο λειτουργίας της Ε.Ε.Χ., σύμφωνα με το άρθρο 9 του ιδρυτικού της νόμου, οι συνεδριάσεις της Διοικούσας Επιτροπής δεν έχουν τη δυνατότητα να πραγματοποιηθούν από απόσταση. Για το λόγο αυτό προτείνεται συμπλήρωση της σχετικής διάταξης ως προς την πρόβλεψη διενέργειας συνεδριάσεων με τηλεδιάσκεψη και ηλεκτρονικών ψηφοφοριών, με στόχο την μέγιστη συμμετοχή των μελών της

Διοικούσας Επιτροπής και την ελαχιστοποίηση του κόστους μετακίνησης των μελών των οποίων η έδρα είναι εκτός Αττικής.

4. Στο άρθρο 13 του ιδρυτικού νόμου της Ε.Ε.Χ. προβλέπεται η λειτουργία Επιτροπής για την διοίκηση των περιφερειακών τμημάτων, η οποία αποτελείται με το υφιστάμενο πλαίσιο από επτά μέλη. Προκειμένου να αντιμετωπιστούν περιπτώσεις ελλείψεων και κενώσεων θέσεων, στις οποίες υπάρχει δυσκολία εξεύρεσης νέων μελών και να διευκολυνθεί η λειτουργία των περιφερειακών τμημάτων, τροποποιείται η διάταξη αυτή. Αντίστοιχα, και για τους ίδιους λόγους που αναφέρονται παραπάνω, προστίθεται με την παρ. 5 και η δυνατότητα συνεδριάσεων από απόσταση της Διοικούσας Επιτροπής των Περιφερειακών Τμημάτων.

Άρθρο 56

Μετά τη θέση των θυγατρικών εταιρειών της EOMMEX Α.Ε. σε εκκαθάριση οι διατελέσαντες διευθύνοντες σύμβουλοι, πρόεδροι των εταιρειών και τα λοιπά μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων, οι οποίοι είχαν τοποθετηθεί από το Ελληνικό Δημόσιο, υφίστανται μμεταξύ άλλων μέτρα διοικητικού καταναγκασμού αποκλειστικά λόγω των χρεών των εταιρειών του ομίλου προς το Ελληνικό Δημόσιο ή δημοσίους φορείς. Πράγματι, στο άρθρο 115 του ν. 2238/1994 προβλέπεται η αλληλέγγυος και εις ολόκληρον ευθύνη των διοικητών νομικών προσώπων για φορολογικές παραβάσεις και χρέη προς το Δημόσιο και σε άλλες διατάξεις προβλέπονται διοικητικές κυρώσεις κατά των προσώπων αυτών για λοιπές οφειλές των εταιρειών προς το Δημόσιο.

Ήδη με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 38 του Ν.4223/2013, επιδιώχθηκε η θεραπεία της κατάστασης φυσικών προσώπων που διετέλεσαν μέλη διοικήσεων των θυγατρικών του EOMMEX και ενέχονται με την ατομική τους περιουσία σήμερα λόγω της αδυναμίας των εταιρειών αυτών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους. Ωστόσο, η διάταξη αφορούσε τα πρόσωπα που διετέλεσαν στις ως άνω διοικητικές θέσεις από τις 1.1.2010 μέχρι και τη λύση και θέση των εταιρειών σε εκκαθάριση. Για λόγους ίσης μεταχείρισης, δεδομένου ότι η αλληλέγγυος και εις ολόκληρον ευθύνη επιβάλλεται και στις διοικήσεις προς του 2010, προτείνεται η εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 38 του Ν.4223/2013 και για τα πρόσωπα που διετέλεσαν Διευθύνοντες Σύμβουλοι, Πρόεδροι και μέλη του Δ.Σ. των θυγατρικών της EOMMEX ΑΕ προ της 1.1.2010.

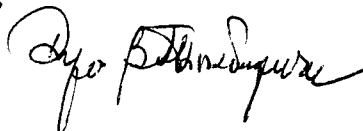
Αθήνα, 24/11/2016

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ**

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
**ΔΗΜΟΣ
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**

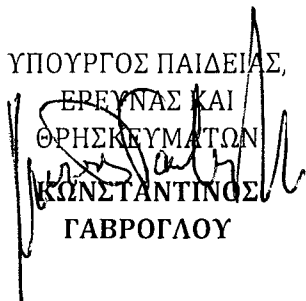

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΨΗΦΙΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ,
ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ**

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ

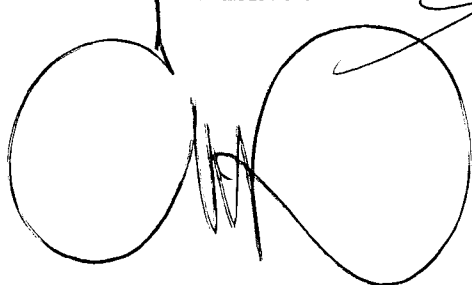
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

**ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ**

ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ

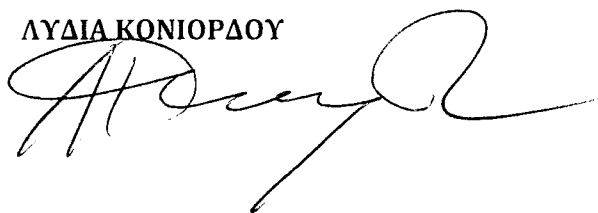
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΟΛΓΑ ΓΕΡΩΒΑΣΙΛΗ

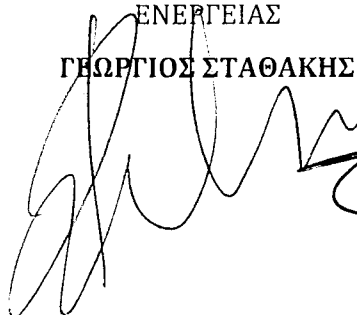
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ

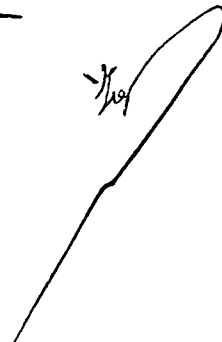
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΠΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ**

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ
**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ**

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΣΚΑΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΧΑΡΙΤΣΗΣ**